HAZIRLAYAN : DERVİŞ-İ YESEVİ VER RİFAİ VEN NAKŞİBENDİ

VEL KADİRİ VEŞ ŞAZELİ VEL EKBERİ

KISACA VEHHABİZM YANILGISI

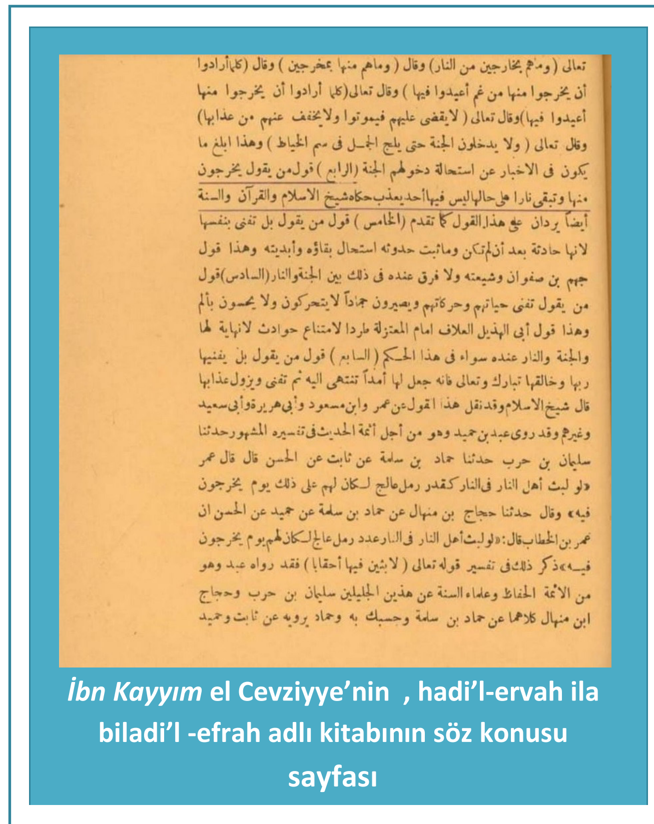
VEHHABİLİK NEDİR ?

Vehhabiliği kuran, Mehmed bin Abdülvehhabdır. Eline geçirdiği, ibni Teymiye'nin Ehl-i sünnete uymayan kitaplarını okumuş, (Şeyh-i necdi) diye meşhur olmuştu. Düşünceleri, ingiliz paraları ve ingiliz silahları karşılığında, köylüler ve Deriyye ahalisi ile reisleri Muhammed bin Süud tarafından desteklendi. Sapık din adamı ibni Teymiye'nin fikirleri ile Hempher'in yalanlarının karışımına **Vehhabilik** denir.[1] İbn teymiyyede nitekim bidat ehli ve fitne çıkarmış , sonradan doğru yoldan sapmış bir kimsedir. Bugün vehhabiliğe selefilik deniyor. İbn Teymiyyeye bu sapık yolun yolcuları şeyhul İslam diyor.İbn Teymiyye cehennemin ebedi olduğunu dahi inkar etmiştir.

İbn Teymiyyenin öğrencisi ibn Kayyım el Cevziyye hadi'l-ervah ila biladi'l-efrah adlı kitabının 249. Sayfasında hocasını şeyhul İslam olarak adlandırıyor ve İbn Teymiyyenin bir gün cehennem azabının son bulacağını söylediğini bildiriyor.

Yine İbn Teymiyye bu hususta bir kitap yazmış adınıda er-redd ala men kale bi fena'il-cenneti ve'n-nar ve beyanu'l-akval fi zalik koymuştur. Söz konusu kitabının 67. Sayfasında ibn Teymiyye şöyle diyor :

''şu halde cehennemin son bulacağına kitap,sünnet ve sahabe akvaliyle ihticac edil(ebil)irken, cehennemin baki olacağını söyleyenlerin elinde ne kitap , ne sünnet ,ne de sahabe akvalinden bir delil vardır.''


تعالى (وما هم بخارجين من النار) وقال (وما هم منها بمخرجين) وقال (كلما أرادوا
أن يخرجوا منها من غم أعيدوا فيها) وقال تعالى (كلما أرادوا أن يخرجوا منها
أعيدوا فيها) وقال تعالى (لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يخفف عنهم من عذابها)
وقال تعالى (ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل فى سم الخياط) وهذا ابلغ ما
يكون فى الاخبار عن استحالة دخولهم الجنة (الرابع) قول من يقول يخرجون
منها وتبقى نارا على حالها ليس فيها أحد يعذب حكاه شيخ الاسلام والقرآن والسنة
أيضاً يردان على هذا القول كما تقدم (الخامس) قول من يقول بل تفنى بنفسها
لانها حادثة بعد أن لم تكن وما ثبت حدوثه استحال بقاؤه وأبديته وهذا قول
جهم بن صفوان وشيعته ولا فرق عنده فى ذلك بين الجنة والنار (السادس) قول
من يقول تفنى حياتهم وحركاتهم ويصيرون جماداً لا يتحركون ولا يحسون بألم
وهذا قول أبى الهذيل العلاف امام المعتزلة طردا لامتناع حوادث لا نهاية لها
والجنة والنار عنده سواء فى هذا الحكم (السابع) قول من يقول بل يفنيها
ربها وخالقها تبارك وتعالى فانه جعل لها أمداً تنتهى اليه ثم تفنى ويزول عذابها
قال شيخ الاسلام وقد نقل هذا القول عن عمر وابن مسعود وأبى هريرة وأبى سعيد
وغيرهم وقد روى عبد بن حميد وهو من أجل أئمة الحديث فى تفسيره المشهور حدثنا
سليمان بن حرب حدثنا حماد بن سلمة عن ثابت عن الحسن قال قال عمر
«لو لبث أهل النار فى النار كقدر رمل عالج لكان لهم على ذلك يوم يخرجون
فيه» وقال حدثنا حجاج بن منهال عن حماد بن سلمة عن حميد عن الحسن ان
عمر بن الخطاب قال: «لو لبث أهل النار فى النار عدد رمل عالج لكان لهم يوم يخرجون
فيه» ذكر ذلك فى تفسير قوله تعالى (لابثين فيها أحقابا) فقد رواه عبد وهو
من الائمة الحفاظ وعلماء السنة عن هذين الجليلين سليمان بن حرب وحجاج
ابن منهال كلاهما عن حماد بن سلمة وحسبك به وحماد يرويه عن ثابت وحميد

İbn Kayyım **el Cevziyye'nin , hadi'l-ervah ila biladi'l -efrah adlı kitabının söz konusu sayfası**

İbn teymiyye görüldüğü gibi cehennemin ebedi olduğunu inkar ediyor halbuki Kuranda yüce Allah şöyle buyuruyor :

...İşte onlar cehennemliktir. Hem de orada ebedi kalacaklardır.(Bakara suresi 81. ayet)

Allah gerek münafık erkeklere, gerek münafık kadınlara, gerekse bütün kâfirlere, ebedî kalmak üzere girecekleri cehennem ateşini vaad etmiştir. O onlara yeter! Allah onları Rahmetinden uzaklaştırdı. Onlara devamlı bir azap vardır. (Tevbe suresi 68. ayet)

[1] Vehhabilik,sayfa 5, künye sahibi ; Mehmet ali demirbaş / yazar- gazeteci, hazırlayan : www.bizimsahife.org



الرد على من قال بفناء الجنة والنار ٦٧

وروى الطبري، عن يونس، نا ابن وهب، نا ابن زيد، في قوله: ﴿خالدين فيها إلا ما شاء ربك﴾ فقرأ حتى بلغ: ﴿عَطاءً غير مجذوذ﴾(١) فأخبرنا الذي شاء لأهل الجنة، فقال: ﴿عطاء غير مجذوذ﴾ ولم يخبرنا بالذي يشاء لأهل النار(٢).

وعن السُّدي: ﴿إلا ما شاء ربُّك﴾. إن هذه الآية يوم نزلت كانوا يطمعون في الخروج.

قوله: ﴿خالدين فيها أبدًا﴾(٣)، وذكر البغوي عن عبدالرحمن بن زيد أنه قال: قد أخبرنا الله سبحانه وتعالى بالذي يشاء لأهل الجنة، فقال: ﴿عطاءً غير مجذوذ﴾ ولم يخبرنا بالذي يشاء لأهل النار(٤).

وقد روى علماء السُّنة والحديث في ذلك آثارًا عن الصحابة والتابعين مثل ما روى حربُ الكرماني، وأبوبكر البيهقي، وأبوجعفر الطبري وغيرهم عن الصحابة في ذلك.

وفي المسند(٥) للطبراني: ذكر فيه «أنه ينبت فيها الجرجير»(٦)، وحينئذ فيحتج على فنائها بالكتاب والسنة. وأقوال الصحابة ـ مع أن القائلين ببقائها ليس معهم كتاب، ولا سنة ولا أقوال الصحابة ـ.

منها: ما رواه حرب، والبيهقي، قال حرب الكرماني: «سألت إسحاق عن

(١) سورة هود الآيتان: ١٠٧، ١٠٨.
(٢) تفسير الطبري «جامع البيان» ١٣/١١٩.
(٣) ذكر الله تأبيد الخلود في النار في مواضع منها: سورة النساء الآية: ١٦٩، سورة الأحزاب، الآية: ٦٥، وسورة الجن، الآية: ٢٣.
(٤) «معالم التنزيل» للبغوي ٢/٤٠٣.
(٥) مقابلة بهامش الأصل (وفي «المسند»، حديث) ومشار إلى أنه جاء هكذا في نسخة أخرى.
(٦) لم أقف على هذا الأثر في مظانه من كتب الطبراني، وقد أورده القرطبي في «التذكرة» (ص ٥٢٨) وعزاه للخطيب البغدادي.

***İbn Teymiyyenin* , er-redd ala men kale bi fena'il-cenneti ve'n-nar ve beyanu'l-akval fi zalik adlı kitabının kapağı ve söz konusu sayfasının resmi.**

peki sadece ibn Teymiyyemi bu doğru yoldan çıkmıştır ? "Ulema Necd" adlı kitapta,sayfa 140'da Muhammed bin Abdülvehhab'ın torunu Abdurrahman bin Hasan'ın şu sözü bize vehhabiliğin resmen bir din haline nerdeyse geldiğini açıklıyor :

"Böylece Allah, dinine davette peygamberlerinin makamına yerleştirdiği Şeyh Muhammed bin Abdülvehhab'a rahmet etti"

Ayrıca vehhabilere batının ve İngilizlerin çokça yardımı oldu mesela 1915 yılında, İngilizler Abdülaziz'e 1000 tüfek, askerî mühimmat ve 20.000 sterlin verdi ki bu şu an yaklaşık yarım milyon sterline eşittir. 1916 yılındaki bir anlaşma ile ise, İngilizler Abdülaziz'e 3000 tüfek ve ileriki senelerde aylık 5000 sterlin verdi ki bu şu an 100.000 sterline eşittir.[2]



ومن رسالة للشيخ عبد الرحمن بن حسن يتحدث فيها عن رحلة الشيخ محمد عائداً بذكر سيرة الشيخ محمد حينما سافر السفرة التي مضى ذكرها:

«فلما شرح الله صدره، واستنار قلبه بنور الكتاب والسنة وتدبر الآيات ومطالعة كتب التفسير وأقوال السلف والأحاديث الصحيحة سافر إلى البصرة ثم إلى الأحساء والحرمين لعله يجد من يساعده على ما

١٣٩

عدوهم، وذلك من نعمة الله علينا وعليكم، فرحم الله هذا الشيخ الذي أقامه الله مقام رسله وأنبيائه في الدعوة إلى دينه، ورحم الله من آواه ونصره، فلله الحمد والمنة على ذلك، وفيما جرى من ابن سعود شبيه

3. GRANDSON OF MIAW

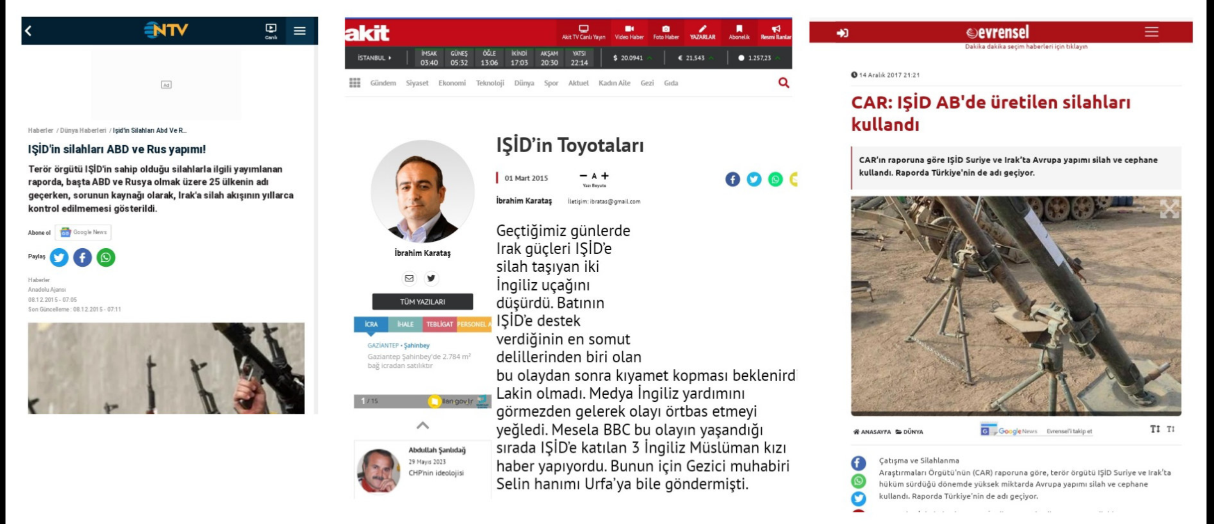
٣ـ الشيخ عبد الرحمن بن حسن بن محمد
ابن عبد الوهاب آل الشيخ
(١١٩٣هـ ــ ١٢٨٥هـ)

الإمام الشيخ مفيد الطالبين وقامع المبتدعين الشيخ العلامة عبد الرحمن بن حسن ابن شيخ الإسلام محمد بن عبد الوهاب ولد في مدينة الدرعية سنة ١١٩٣هـ، والدرعية يومئذ كعبة العلم وموطن الدعوة ومعهد علماء السلف وعاصمة الجزيرة العربية وعرين الليوث السعوديين من حماة الدين وذادة الملة الإسلامية، فنشأ بها وعاش في ربوعها، وتربى في حجر جده مجدد عقيدة السلف ومحيي مجد

Ulema Necd adlı eserin söz konusu sayfası ve kapağı, ABdurrahman b. Hasanın , Abdulvehhabın torunu olduğunu gösteren tablo

[2] Vehhabiliğin günah dosyası (vehhabilik), sayfa 15

İngilizler neden bu kadar yardım yaptı ? İslam içinmi ? elbetteki hayır bu yeni uydurma mezhep sayesinde çok şey elde edeceklerdi bugün Deaş , el-Kaide gibi terör örgütlerine islah veriyor onlarıda destekliyorlar neden ? islamın yıkılması için halkın gözünde islamı terör dini göstermek için bu sayede insanlar İslam dininden uzaklaşıp onların istediği her hangi bir dine girecek ve istedikleri gibi islanları kullanacaklar. Avrupa bu örgütleri desteklemiyor diyenlere şu sprulur ; Avrupaya ait silahların ne işi var bu sözde İslami özde İslam dışı terör örgütlerinde ?


NTV

Haberler / Dünya Haberleri / Işid'in Silahları Abd Ve R...

IŞİD'in silahları ABD ve Rus yapımı!

Terör örgütü IŞİD'in sahip olduğu silahlarla ilgili yayımlanan raporda, başta ABD ve Rusya olmak üzere 25 ülkenin adı geçerken, sorunun kaynağı olarak, Irak'a silah akışının yıllarca kontrol edilmemesi gösterildi.

Abone ol Google News

Paylaş

Haberler
Anadolu Ajansı
08.12.2015 - 07:05
Son Güncelleme : 08.12.2015 - 07:11

akit

Gündem Siyaset Ekonomi Teknoloji Dünya Spor Aktuel Kadın Aile Gezi Gıda

IŞİD'in Toyotaları

01 Mart 2015

İbrahim Karataş — İletişim: ibratas@gmail.com

Geçtiğimiz günlerde Irak güçleri IŞİD'e silah taşıyan iki İngiliz uçağını düşürdü. Batının IŞİD'e destek verdiğinin en somut delillerinden biri olan bu olaydan sonra kıyamet kopması beklenird Lakin olmadı. Medya İngiliz yardımını görmezden gelerek olayı örtbas etmeyi yeğledi. Mesela BBC bu olayın yaşandığı sırada IŞİD'e katılan 3 İngiliz Müslüman kızı haber yapıyordu. Bunun için Gezici muhabiri Selin hanımı Urfa'ya bile göndermişti.

evrensel

Dakika dakika seçim haberleri için tıklayın

14 Aralık 2017 21:21

CAR: IŞİD AB'de üretilen silahları kullandı

CAR'ın raporuna göre IŞİD Suriye ve Irak'ta Avrupa yapımı silah ve cephane kullandı. Raporda Türkiye'nin de adı geçiyor.

ANASAYFA DÜNYA

Çatışma ve Silahlanma
Araştırmaları Örgütü'nün (CAR) raporuna göre, terör örgütü IŞİD Suriye ve Irak'ta hüküm sürdüğü dönemde yüksek miktarda Avrupa yapımı silah ve cephane kullandı. Raporda Türkiye'nin de adı geçiyor.

İŞİD'in elindeki Avrupa üretimi silah ve araçlara dair haberler

TASAVVUF İSLAM DIŞIMI , İSLAM ALİMLERİ NE DEDİ BU KONUDA ?

Tasavvuf nedir ?

Tasavvufun farklı farklı tanımları vardır o tanımları aktarmadan önce şunu diyelim ki Tasavvuf ahlak ve maneviyat ilmidir , Tasavvuf Allaha yaklaşma ilmidir.

Tasavvıifun mahiyeti ve hususiyetleri, Cüneyd'in şeyhi olan Muhammed b. Ali Kassab'a sorulmuş, o da şu cevabı vermişti: "Şerefli bir kişiden, şerefli bir zamanda, şerefli bir topluluk içinde zuhur eden şerefli huylardır "

Soru Cüneyd'e sorulduğunda ise şöyle cevab vermişti: "Her türlü alakadan uzak bir şekilde Allah ile beraber olmaktır."

Ruveym b. Ahmed'e tasavvufun ne olduğu sorulduğunda o da şöyle demişti: "Kişinin, Allah'ın murad ettiği şeye tam olarak boyun eğmesidir."[3]

[3] Metinlerle tasavvuf terimleri sözlüğü, Sayfa 1008, kalem yayınevi

Ebu Muhammed Ceriri'ye tasavvufun ne olduğu sorulduğunda, o da şöyle cevab vermiştır: "Her türlü yüce ahlaka sarılmak, her türlü kötü huydan da sıyrılmaktır."[4]

Vehhabi/Selefiler Tasavvufa şirk, bidat derler. Bu şahsın görüşüne görede değişebilir bazıları kabul edebilirlerde ama çoğunlukla bidat , şirk görüşünü benimsedikleriyle karşılaşırız. Peki tasavvuf İslam yokmu ?

Hanbeli mezhebi alimlerinden Buhuti , Kalansiden şöyle naklediyor :

'' Ahmed b. Hanbel sufilerden daha efdal bir kavim görmedim deyince kendisine denildi ki ; Onlar Sima' (Kuran dinlerler) ve tevacüd eylerler /cezbeye ve vecde düşerler. Ahmed b. Hanbelde dediki ; bırak onları Allah ile beraber bir saat sevinsinler. Bu sefer kendisine denildi ki ; Onlardan bu sırada ölenler ve bayılanlar var. İmam Ahmed b. Hanbel cevaben ; Allah tarafından hesap etmedikleri kendilerine gözüktü ayetini okudu.


كَشَّافُ القِنَاعِ عَنْ مَتْنِ الإِقْنَاعِ

للشيخ العلامة فقيه الحنابلة
منصور بن يونس بن إدريس البهوتي
فرغ من تأليفه سنة ١٠٤٦ هجرية

الجزء الخامس

عالم الكتب
بيروت

ونقل أبو داود لا يعجبني . ونقل يوسف ولا تستمعه . قيل هو بدعة ؟ قال حسبك . قال في القاموس والمغبرة قوم يغبرون بذكر الله يهللون ويرددون الصوت بالقراءة وغيرها ، سموا بذلك لأنهم يرغبون الناس في المغابرة إلى الباقية انتهى . وفي المستوعب منع من إطلاق اسم البدعة عليه ومن تحريمه لأنه شعر ملحن كالحداء والحدو للابل ونحوه . ونقل ابراهيم بن عبد الله القلانسي ان احمد قال عن الصوفية لا أعلم أقواماً أفضل منهم . قيل أنهم يستمعون ويتواجدون . قال دعوهم يفرحون مع الله ساعة . قيل فمنهم من يموت ومنهم من يغشى عليه ؟ فقال «وبدا لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون (١)» ولعل مراده سماع القرآن وعذرهم لقوة الوارد قاله في الفروع (٢)

باب

عشرة النساء والقسم والنشوز وما يتعلق بها

(وهي) أي العشرة بكسر العين المهملة في الأصل الاجتماع يقال لكل جماعة عشرة ومعشر والمراد هنا (ما يكون بين الزوجين من الألفة والانضمام) أي الاجتماع . (ويلزم كل واحد منهما) أي الزوجين (معاشرة الآخر بالمعروف من الصحبة الجميلة وكف الأذى وأن لا يمطله بحقه مع قدرته ولا يظهر الكراهة لبذله بل ببشر وطلاقة ولا يتبعه منة ولا أذى) لأن هذا من المعروف المأمور به لقوله تعالى «وعاشروهن بالمعروف(٣)» وقوله «ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف(٤)» قال أبو زيد تتقون الله فيهن كما عليهن أن يتقين الله فيكم وقال ابن عباس : إني لأحب أن أتزين

(١) سورة الزمر الآية : ٤٧ .
(٢) سبق لنا أن نبهنا إلى أن التصوف غير إسلامي وأنه وافد من فلسفات هندية ويونانية وفارسية وليس له أصل إسلامي والمتصوفون متأكلون مضللون أوهاربون من واقع الحياة إلى متاهات التخدير ومسالك الغي ولو أن الإمام أحمد أطلع على حقيقتهم أو عاش رضي الله عنه حتى رأى مهازلهم ومفاسدهم وجنايتهم على عقيدة الإسلام وضعاف النفوس لما قال ما قال ولعل الرواية التي تسند هذا القول إلى الإمام رحمه الله غير صحيحة أو لعلها جناية المتصوفة عليه هو أيضاً حتى يدعموا مذهبهم الباطل ويوهموا السذج بأنهم من الصادقين بشهادة الصالحين .
(٣) سورة النساء الآية : ١٩ .
(٤) سورة البقرة الآية : ٢٢٨ .

١٨٤

Buhutinin söz konusu kitabı ve kitabının sayfası.

Yine başka bir kaynakta şöyle geçer ;

'' Ahmed b. Hanbel şöyle dedi ; sufilerden daha faziletli olan başka bir topluluk tanımıyorum.''

(Şemsuddinn ibn muflih, , el- Furu, Beyrut Efkarım devliyye yayınevi 1319/ Hanbeli Fıkıh kitabı metalibu ulan nuhe , cilt 5, sayfa 253)

Yine İmam Ahmed b. Hanbel şöyle diyor : '' sufilerle sohbeti tavsiye ederim. Onlar ilimleriyle murakabeden edindikleri feyz ile Allah celle celaluhu hazretlerinin korkusunu hakkıyla tanımalarıyla ve halkın masevi ve abeslerden uzak kalmakla ve yüce himmet olmalarıyla bizi geçmişlerdir.''

---

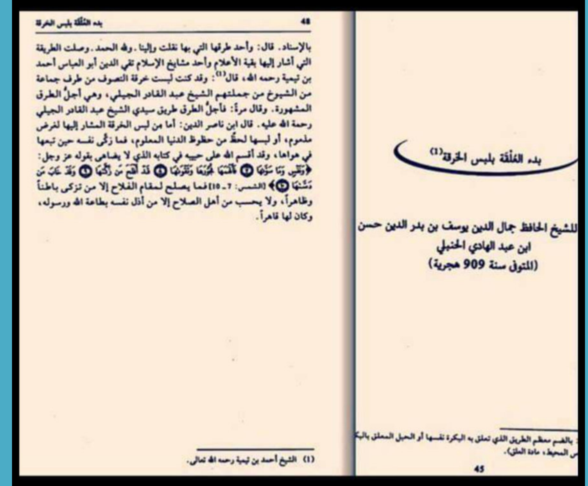
[4] Metinlerle tasavvuf terimleri sözlüğü, Sayfa 1008, kalem yayınevi

(Allame şeyh Muhammed es-Sefarani el-Hanbeli, Gİzaul –Elban li şerhi manzumetil adab ,cilt 1, sayfa 120)

Sonradan doğru yoldan sapmış olan İbn Teymiyye de sufi şeyhi idi. İbn Teymiyyenin öğrencisi ibnul hadi el Hanbeli , badul alaga lubsil hırka adlı eserinde şeyhi ibn Teymiyyenin kadiri hırkası giydiğini şöyle dediğini nakleder :

'' ben bu Tasavvuf hırkasını giydim bu yol meşhur yolların en güzelidir.''

Yine ibn Teymiyye , Mecmaul feteva adlı eserinde şöyle diyor :



بدء العُلْقة بلبس الخرقة (1)

للشيخ الحافظ جمال الدين يوسف بن بدر الدين حسن ابن عبد الهادي الحنبلي (المتوفى سنة 909 هجرية)

بدء العلقة بلبس الخرقة 48

بالإسناد. قال: وأحد طرقها التي بها نقلت وإلينا. ولله الحمد. وصلت الطريقة التي أشار إليها بقية الأعلام وأحد مشايخ الإسلام تقي الدين أبو العباس أحمد بن تيمية رحمه الله، قال(1): وقد كنت لبست خرقة التصوف من طرف جماعة من الشيوخ من جملتهم الشيخ عبد القادر الجيلي، وهي أجلُّ الطرق المشهورة. وقال مرةً: فأجلُّ الطرق طريق سيدي الشيخ عبد القادر الجيلي رحمة الله عليه. قال ابن ناصر الدين: أما من لبس الخرقة المشار إليها لغرض ملموم، أو لبسها لحظ من حظوظ الدنيا المعلوم، فما زكّى نفسه حين تبعها في هواها، وقد أقسم الله على حبيبه في كتابه الذي لا يضاهى بقوله عز وجل: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا﴾ [الشمس: 7 ـ 10] فما يصلح لمقام الفلاح إلا من تزكى باطناً وظاهراً، ولا يحسب من أهل الصلاح إلا من أذل نفسه بطاعة الله ورسوله، وكان لها قاهراً.

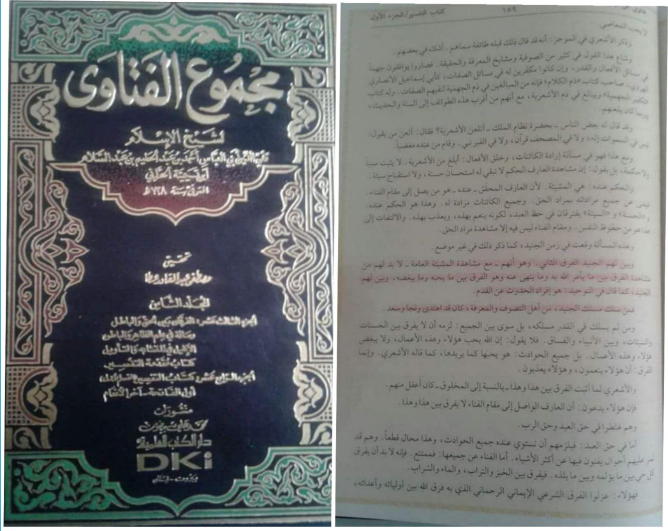
(1) الشيخ أحمد بن تيمية رحمه الله تعالى.

45

İbn Teymiyyenin öğrencisi ibnul hadi el Hanbeli , badul alaga lubsil hırka adlı eseri

''her kim tasavvuf ve marifet ehlinden olan Cuneydin yolunu tutarsa hidayete ulaşır , necat tapar/kurtulur ve mutlu olur.''

(ibn Teymiyye, mecmaul feteva , cilt 14, sayfa 159, darul vefa 1426/2005)



مجموع الفتاوى

لشيخ الإسلام

كتاب التفسير ـ الجزء الأول 159

ibn Teymiyyenin , mecmaul feteva adlı kitabının 14. Cidinin kapak ve 159. Sayfasının resmi

Görüldüğü gibi İbn Teymiyye tasavvufu kabul ediyor şimdi ey selefi/vehhabiler sözde şeyhul islamınız tasavvufun faziletini beyan ediyor iken ne zamana kadar siz inkar etmeye devam edeceksiniz ?

Cübbeli Ahmed hoca olarak bilinen Ahmed Mahmud Ünlü bu hususta şu tespitlerde bulunuyor:

'' Lugatta: "Yün giymek" anlamındaki Tasavvuf; kelimesinin ıstılahı olarak pek çok tarifi yapılmıştır. Aynı şekilde bu kelimenin, "Safa" (Safiyet) ve Resul-i Ekrem *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz döneminde Mescid-i Nebevî'nin sofasında kalan zahid, hafız-ı Kur'an, âlim ve takva ehli sahabîler hakkında kullanılan "Suffe" kelimelerinden geldiği de söylenmiştir. Hangisi kabul edilirse edilsin, Tasavvuf kelimesinin kaynağının Asr-ı Saadette olduğunda şüphe yoktur. Her sûfi, içinde bulunduğu hale ve döneme göre kendisine daha önemli gelen veya durumun icabettirdiği noktalara ağırlık vererek Tasavvufu tarif etmiştir. Hatta bu sebepten ötürü, aynı kişinin Tasavvufu birden fazla şekilde tarif ettiğini de görebilmekteyiz.''[5]

---

[5] Tasavvuf risalesi, sayfa 15, cübbeli ahmed hoca

Yine Cübbeli Ahmed hoca bu hususta şunları der :

‘’Şimdi bu mefhumların Kur'an ve Sünnette ifade ediliş biçimlerine ve bunlara kaynaklık eden ayet ve hadislere birer örnek verelim:
Tevbe: (Günahlardan dönüş) Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır:
"Ey mü’minler! Hep birden Allah'a tevbe edin ki, kurtuluşa eresiniz. '* (Nur Suresi. 31)
Eğarr el-Müzenî (Radıyaliahu Anh) dan rivayete göre Resul-i Ekrem (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz de şöyle buyurmuştur: "Gerçek şu ki, bazan benim kalbim de perdelenir de, Allah’a günde yüz defa istiğfar ederim. ” (Müslim. Zikr: 12. No: 2702. 4/2075. Ebu Davud, Saldı: 361. No: 1515, 1/475)

Vera’: (Haramlardan ve şüphelerden sakınmak) Yüce Allah (Celle Ceiaiühü) şöyle buyurur: "Muhakkak ki Rabbin, gözetleme mevkiin dedir (her türlü fiil ve harekelinizi murakebe eder)." (Fecr Suresi: 14) Böyle bir zatın kulu elbette bütün hareketlerini kontrol ederek, her halini gözeten zatın yasaklarına yanaşmamalıdır. Resul-i Ekrem (Sallaiiahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz de, Ebu Hureyre (Radıyallahu Anh)& tavsiyede bulunurken şöyle buyurmuştur: "Ey Ebu Hüreyre! Vera’ sahibi ol. O takdirde insanların en çok ibadet edeni olursun.” (İbni Mace. Zühd: 24. No 4217. 2/1410. Bûsîrî. Zevâidu İbn Mâce'de (s. 548) bu rivayetin isnadının hasen olduğunu söylemiştir.) Demekki takva'ya riayet edenin az ibadeti çok, haramlardan sakınmayanın ise çok ibadeti yok sayılmaktadır.

Zühd: (Dünyaya karşı soğukluk) Cenab-ı Hak (Celle CeiaHMi) şöyle buyurur: ” Onlara dünya hayatı için misal getir: O, gökten indirdiğimiz yağmur gibidir ki, onun sayesinde yeryüzünün bitkisi (önce gelişip) birbirine karışmış; arkasından, rüzgârın savurduğu çer-çöp haline gelmiştir. Allah herşey üzerinde iktidar sahibi* dİr.” (Kehf Suresi: 45) Sehl ibni Sa'd es-Sâidî (Radıyallahu 4/ı/vdan rivayetle Resul-i Ekrem (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz de, "Ya Resulallah! Bana öyle bir amel göster ki, onu işlediğim zaman beni hem Allah hem de insanlar sevsin" diyen birisine şöyle buyurmuştur: "Dünyada zühd sahibi ol (dünyaya rağbet gösterme) ki, Allah seni sevsin. İnsanların ellerindekinde zühd sahibi ol (mallarına rağbet etme) ki seni sevsinler." (ibni Mace, Zühd: l, No: 4102, 2/1373)

Fakr: (Allah-u Tealâ'ya muhtaç olduğunu bilmek) Cenab-ı Hak (Celle Ceiaiühü) buyurur ki: ” Allah ganîdir, siz ise fakirlersiniz.” (Muhammed Suresi: 38 den) Ebu Ümame (Radıyallahu Anh) dan rivayet edildiğine göre, Resul-i Ekrem (Sallaiiahu Aleyhi ve Sellem) Efendimiz de şöyle buyurmuştur: "Ey Ademoğlu! Eğer sen ihtiyacından fazlasını infak edersen senin için hayırlıdır. (İnfak etmeyip (de yanında) tutarsan senin İçin şerlidir?/ (MJislim, Zekâtj32İ No:f 1036, 2/718. Tirmizî, Zühd: 32, No: 2343. 4/573) Ebu Hureyre (Radıyallahu Anh) dan rivayetle Aleyhissalâtu vesselam Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Fakirler, zenginlerden beşyüz yıl, (ahiret hesabıyla) yarım gün önce cennete gireceklerdir." (Tirmizî. Zühd- 37, No: 2353. 4/578) Bu müjdeyi okuyan akıllılar elbette dünya fakirliğini tercih ederler.

Sabr: (İstenmedik şeylere tahammül etmek) Cenab-ı Hak (Celle Ceialühü) şöyle buyurur: "Sabredenlere mükâfatları hesapsız verilecektir." (Zümer Suresi: 10) Suheyb (Radıyaliahu Anh) in şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) (bir keresinde ashabı ile birlikte) otururken birden güldü ve şöyle buyurdu: "Neden güldüğümü bana sormayacakmısınız?” Oradakiler, "Neden güldün?” dediler. Şöyle buyurdu: ”Mü’minin durumuna şaşırdığım için güldüm. Zira onun için şu hallerin her biri hayırdır: Eğer sevdiği bir

iş başına gelirse Allah'a hamdeder ve bu onun için bir hayır olur. Eğer istemediği bir iş başına gelirse sabreder, bu da onun için bir hayır olur. Mü'min dışında her hali hayır olan başka kimse yoktur." (Darimİ. Rikak: 61. No: 2675. 2/774, Müslim, Zühd: 13. No: 2999, 4/2295)

Tevekkül: (Ancak Allah'a güvenmek) Yüce Allah *(Celle Celaluhu) şöyle* buyurur: "Kim Allah'a tevekkül ederse, Allah ona yeter. " *(Talak Suresi: 65 den)* Yine şöyle buyurur: "Mü'minler ancak *o* kimselerdir ki, Allah zikredildiği zaman kalpleri titrer; kendilerin Allah'ın *ayetleri* okunduğu zaman, o ayetler onların imanlarını artırır ve (onlar) ancak Rablerine tevekkül ederler." *(Enfal Suresi: 2)* Ömer ibnil Hattab *(Radıyallahu Anh)* dan rivayete göre Resul-i Ekrem *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz de şöyle buyurmuştur: "Eğer Allah'a hakkıyla tevekkül etseydiniz, Allah size, kuşlara rızık verdiği gibi rızık verirdi. Kuşlar sabahleyin açlıktan karınları çekilmiş bir halde (yuvalarından) çıkarlar, akşamleyin karınları dolmuş halde (yuvalarına) dönerler." *(Timizi. zuhd:33, No:2344,* 4/573, *İlmi Macc.*
Ziihd:33 ,No:4164,2/1394)

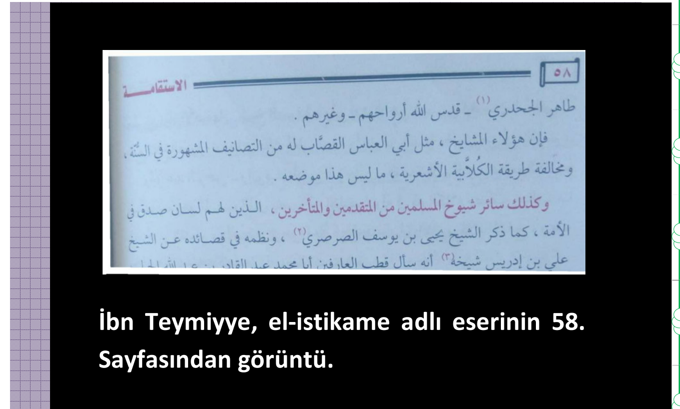
Rıza: (Allah-u Tealâ'nın yaptıklarından razı olmak) Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Allah onlardan razı oldu, onlar da Allah'tan razı oldular." *(Maide Suresi: 119dan)* Yine şöyle buyurmuştur: "Allah'ın rızası herşeyden büyüktür*." (Tevbe Suresi: 72 den)* Benî Süleym kabilesinden bir sahabî *(Radıyaliahu Anh)dan* rivayete göre Hz. Peygamber *(Sallallahu Aleyhi vesselem)* de şöyle buyurmuştur: "Yüce Allah *(Celle Ceiain/ıü).* kuluna verdiği şeylerle onu imtihan eder. Kim Allah Tealâ'nın kendisi için takdir ettiği taksimata rıza gösterirse, Allah o taksimatı onun için bereketli kılar ve (rızkını) genişletir. Kim de rıza göstermezse, onun için (o taksimatı ve rızkı) bereketli kılmaz." *(Ahmed ibni Hanbel, Müsned, No: 20301, 7/282)*

Murakabe: (Mevlâ Tealâ'yı gözetmek) Cenab-ı Hak *(Celle Ceiainhü)* şöyle buyurmuştur: "Allah her şeyi murakebe etmektedir (gözetlemektedir)." *(Ahzab Suresi: 52 den)* Ebu Hureyre *(Radıyallahu* /tondan rivayet edildiği üzere, Hz. Peygamber *(Sallaiiahu Aleyhi ve Sellem)* de şöyle buyurmuştur: "Bir kul, Allah'ın hoşnut olduğu kelimelerden bir kelimeyi ehemmiyet vermeyerek söyler de (onu bihakkın işitmiş olan) Allah, bu kimseyi bu kelime sebebiyle birçok derecelere yükseltir. Bir kul da Allah'ı öfkelendirecek kelimelerden bir kelimeyi, hiç ehemmiyet vermeden söyler de, (onu da bihakkın işitmiş olan Allah'ın gazabına uğrayarak) o kelime sebebiyle cehennemin İçine düşer." *(Buharı, Rikak: 23, No: 6113, 5/2377)* Bu hadis-i şerif Allah-u Tealâ'nın, kulunun her bir kelimesine varıncaya kadar her bir sözünü ve hareketini gözettiğini, dolayısıyla kulun da Mevlâ Tealâ'yı öylece murakabe etmesi gerektiği gerçeğini açıkça ortaya koymaktadır.

Kurb: (Allah-u Tealâ'ya manen yakınlık): Yüce Allah şöyle buyurur : "Kullarım sana beni sorduğunda (söyle onlara:) Ben ÇOk yakınım." *(Bakara Suresi: 186 dan)* Ebu Hureyre *(Radıyaliahu Anadan* rivayete göre, Resul-i Ekrem *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz de, bir hadis-i kudsîde Cenab-ı Hakk'ın *(Ceiie Ceiaiuhü)* şöyle buyurduğunu bildirmiştir: "Allah-u Tealâ buyurdu ki: "Her kim benim veli kuluma düşmanlık ederse, muhakkak ben ona harp açarım. Bir kulum, kendisine farz kıldığım şeylerden benim için daha sevimli bir amel ve ibadetle bana yaklaşmamıştır. Kulum bana nafile ibadetle yaklaşmaya devam eder; nihayet onu severim. Bir kere de onu sevdim mi, artık ben o kulumun işiteceği kulağı, göreceği gözü, şiddetle kavrayacağı eli ve yürüyeceği ayağı olurum. Eğer benden birşey dilerse onu verir; bana sığınırsa muhakkak onu himaye ederim." *(Buharı, Rikâk: 38, No: 6137, 5/2384)*

Muhabbet: (Allah-u Tealâ ile kullar arasındaki sevgi) Cenab-ı Hak (Celle Celaiühü) şöyle buyurur: "Ey iman edenler! Sizden biriniz dininden dönerse (bilsin ki) Allah, onun yerine bir toplum getirir; onları sever, onlar da O’nu severler..." (Maide Süresi: 54) Ebu Hureyre (Radıyallahu anh) dan rivayetle Hz. Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) de ŞÖyle buyurmuştur: ”Allah Tealâ bir kulunu sevdiği zaman Cebrail e (Aieyhisselâm), 'Allah falanı seviyor, onu sen de sev' diye emreder. Cebrail de onu sever ve gök ehline, 'Allah falan kimseyi seviyor, siz de onu seviniz' diye seslenir. Gök ehli de onu severler. Sonra da onun için yer yüzünde kabul (sevgisi kalplere) konulur." (Buhârî, Bed'üi- Halk: 6, No: 3037, 3/1175, Müslim, Birr. 48, No: 2637. 4/2030)’’[6]

bütün bunlardanda anlışacağı üzere tasavvufun kaynağı Kuran ve Sünnettir. Yine selefilerin şeyhul İslam dedikleri İbn Teymiyye, el-istikame adlı eserinin 58. Sayfasında Abdulkadir geylani için kutub diyor. Görüldüğü gibi tasavvuf İslam dışı değildir.


٥٨ الاستقامة

طاهر الجحدري (١) ـ قدس الله أرواحهم ـ وغيرهم .

فإن هؤلاء المشايخ ، مثل أبي العباس القصّاب له من التصانيف المشهورة في السنّة ، ومخالفة طريقة الكلّابية الأشعرية ، ما ليس هذا موضعه .

وكذلك سائر شيوخ المسلمين من المتقدمين والمتأخرين ، الذين لهم لسان صدق في الأمة ، كما ذكر الشيخ يحيى بن يوسف الصرصري (٢) ، ونظمه في قصائده عن الشيخ علي بن إدريس شيخه (٣) أنه سأل قطب العارفين أبا محمد عبد القادر

İbn Teymiyye, el-istikame adlı eserinin 58. Sayfasından görüntü.

Halbuki ulemadan vehhabiliğin bitmesi için dua eden bile vardır. Düşünün ki vehhabilik nasıl batıl bir yoldur.Celaleyn tefsirine haşiye yapmış Maliki Fukahasından Allame Savi şöyle dedi ;

‘’ işte bu akım hala hicaz topraklarında varlığını sürdürmeye devam temektedir...kendilerine vehhabiler denilmektedir.kendilerinin bir şey üzerinde olduklarını zannederler...onlar yalancılardır...şeytan kendilerini istila etmiş ve kendilerine Allahın zikrini unutturmuştur.işte onlar şeytanın yandaşlarıdırlar.uyanık ol ki şeytanın yandaşları hep hüsrana düşenlerdir. Kerim olan Allahımızdan onların kökünü kazımasını istiyoruz.’’

(Allame Savi,haşiyetus Savi ala tefsiril celaleyn , fatır suresi 6. Ayetin tefsiri)


الجزء الخامس من كتاب حاشية الصاوي على تفسير الجلالين ٧٨

(٨) ونزل في أبي جهل وغيره. ﴿أفمن زين له سوء عمله﴾ بالتمويه ﴿فرآه حسنا﴾ «من» مبتدأ خبره: كمن هداه الله؟ لا، دل عليه ﴿فإن الله يضل من يشاء ويهدي من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم﴾ على المزين لهم ﴿حسرات﴾ باغتمامك أن لا يؤمنوا ﴿إن الله عليم بما يصنعون﴾ فيجازيهم عليه.

(٩) ﴿والله الذي أرسل الرياح﴾ وفي قراءة: «الريح» ﴿فتثير سحابا﴾ المضارع لحكاية الحال الماضية، أي تزعجه ﴿فسقناه﴾ فيه التفات عن الغيبة ﴿إلى بلد ميت﴾ بالتشديد والتخفيف لا نبات بها ﴿فأحيينا به الأرض﴾ من البلد ﴿بعد موتها﴾ يبسها، أي أنبتنا به الزرع والكلأ ﴿كذلك النشور﴾ أي البعث

الزمان إلى آخره، فله المغفرة والأجر الكبير. قوله: (ونزل في أبي جهل وغيره) أي من مشركي مكة، كالعاص بن وائل، والأسود بن المطلب، وعقبة بن أبي معيط وأضرابهم، ويؤيد هذا القول آيات منها: ﴿ليس عليك هداهم﴾. ومنها: ﴿ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر﴾. ومنها: ﴿فلعلك باخع نفسك على آثارهم إن لم يؤمنوا بهذا الحديث أسفا﴾ وغير ذلك. ففي هذه الآيات تسلية له ﷺ على كفر قومه، وقيل: هذه الآية نزلت في الخوارج الذين يحرفون تأويل الكتاب والسنة، ويستحلون بذلك دماء المسلمين وأموالهم، لما هو مشاهد الآن في نظائرهم وهم فرقة بأرض الحجاز يقال لهم الوهابية يحسبون أنهم على شيء ألا إنهم هم الكاذبون، استحوذ عليهم الشيطان، فأنساهم ذكر الله، أولئك حزب الشيطان، ألا إن حزب الشيطان هم الخاسرون، نسأل الله الكريم أن يقطع دابرهم. وقيل: نزلت في اليهود والنصارى. وقيل: نزلت في الشيطان، حيث زين له أنه العابد التقي، وآدم العاصي، فخالف ربه لاعتقاده أنه على شيء.

Allame Savi,haşiyetus Savi ala tefsiril celaleyn tefsirinde söz konusu sayfanın resmi

Selefi/vehhabilere şunu sormak lazımdır ;

1- Selahaddin Eyyubi kudusü fethederken ordusunda varmıdınız ? ordusunda selefi adında topluluk varmıydı ?
2- Fatih Sultan Mehmet Han istanbulu fethederken ordusunda varmıdınız ? ordusunda selefi adında topluluk varmıydı ?
3- Selahaddin Eyyubi ve Fatih Sultan Mehmet Han zamanında selefi adı altında bir topluluk varmıydı ?

Bütün bu soruların cevabı yoktu olacak. O halde neye göre siz doğru yolda oluyorsunuz ? selef yolundayız diyorsunuz ama selefin yolunun tersi itikad ve görüşler içindesiniz. Şüphesiz sizler bidat ehli kimselersiniz.

---

[6] Tasavvuf risalesi , sayfa 83-98, cübbeli ahmed hoca

وأهل السنة والجماعة يقولون ما دل عليه الكتاب والسنة والإجماع وهو أن المؤمن يستحق وعد الله وفضله الثواب على حسناته، ويستحق العقاب على سيئاته، وإن الشخص الواحد يجتمع فيه ما يثاب عليه، وما يعاقب عليه، وما يحمد عليه وما يذم عليه، وما يحب منه وما يبغض منه، فهذا هذا.

وإذا عرف أن منشأ «التصوف» كان من البصرة، وأنه كان فيها من يسلك طريق العبادة والزهد، مما له فيه اجتهاد، كما كان في الكوفة من يسلك من طريق الفقه والعلم ماله فيه اجتهاد، وهؤلاء نسبوا إلى اللبسة الظاهرة، وهي لباس الصوف. فقيل في أحدهم: «صوفي» وليس طريقهم مقيدا بلباس الصوف، ولا هم أوجبوا ذلك ولا علقوا الأمر به، لكن أضيفوا إليه لكونه ظاهر الحال.

ثم «التصوف» عندهم له حقائق وأحوال معروفة قد تكلموا في حدوده وسيرته وأخلاقه، كقول بعضهم: «الصوفي» من صفا من الكدر، وامتلأ من الفكر، واستوى عنده الذهب والحجر. التصوف كتمان المعاني، وترك الدعاوي. وأشباه ذلك: وهم يسيرون بالصوفي إلى/ معنى الصديق، وأفضل الخلق بعد الأنبياء الصديقون. كما قال الله تعالى: ﴿فأولئك مع(١) الذين أنعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا﴾ [النساء: ٦٩] ولهذا ليس عندهم بعد الأنبياء أفضل من الصوفي؛ لكن هو في الحقيقة نوع من الصديقين، فهو الصديق الذي اختص بالزهد والعبادة على الوجه الذي اجتهدوا فيه، فكان الصديق من أهل هذه الطريق، كما يقال: صديقوا العلماء، وصديقوا الأمراء، فهو أخص من الصديق المطلق، ودون الصديق الكامل الصديقية من الصحابة والتابعين وتابعيهم.

فإذا قيل عن أولئك الزهاد والعباد من البصريين: إنهم صديقون فهو كما يقال من أئمة الفقهاء من أهل الكوفة أنهم صديقون أيضاً، كل بحسب الطريق الذي سلكه من طاعة الله

İbn Teymiyye El-Harrani `El-Mecmu'a Fetava` Eserinin Cilt;16,Sayfa;11De Diyor Ki; "Sufiler, Peygamberlerden Sonra En Faziletli Kimselerdir " { İbn Teymiyye Şeriatta Sufiliği Kabul Ve İtiraf Etmektedir..

١٣

İbn Teymiyyeden Vehhabi/Selefilere Tasavvuf tokadı

bazı tarikatların kurucuları ve bunlara mensub büyük alimler ;

- imam, şeyh seyyid Abdulkadir Geylani , Kadiri Tarikatının kurucusudur.Hanbeli ulemasındandır.[7]
- İmam , Şeyh Seyyid Ahmed Er-Rifai, Rifaiyye tarikatının kurucusudur. Şafii ulemasındandır.[8]
- İmam Suyuti hem tarikat ehli bir zat hemde hadis alimidir. Tasavvufa dair eserleri de vardır.[9]
- İmam Gazali tasavvuf ehli idi ki onun bu hususta eserleri vardır.[10]

Sadece bu dört alim bile kafidir bu hususta bundan başka daha pek çok alim vardırdır ayrı zamanda tasavvuf ehli idi. Kaldı Abdulkadir Geylani ayrı zamanda fıkıh ve hadis ilimlerinde müçtehid idi.[11] Bütün bunlar bize gösteriyor ki tasavvuf bidat bir yol değildir.

Suudi Arabistan Prensi , Prens Selman Washington posta konuştu ve vehhabiliği ABD istediği için küresel çapta yaydıklarını söyledi. Bu açıkça Vehhabi/Selefiliğin bir İngiliz projesi olduğunun itirafıdır. Bu durumda hakikat kitabevinden çıkan İngiliz casusunun itirafları eserininde doğruluğu ispatlanmış oluyor çünkü bu kitaba göre vehhabilik İngilizlerin projesidir. İngiliz casusunun itirafları adlı eserin 73. Sayfasında İngiliz casusunun şunu söylediği yazıyor ; ‘’Londrada bir ay daha kaldıktan sonra, tekrar Necdli Muhammed ile görüşmek üzere, Iraka gitmek için nazırlıktan emr aldım.’’ Bütün bunlar açıkça Selefi/Vehhabiliğin bir İngiliz projesi olduğunu gösteriyor.



İngiliz casusunun itirafları adlı esrin kapağı

[7] Abdulkadir geylani ve kadiriyyenin kolları, Sayfa 43,hazırlayan ; dilaver gürer, doktora tezi,Marmara üniversitesi

[8] Seyyid Ahmed Er Rifai hayatı ve eserler,Yunus Eş-Şeyh İbrahim Es-Samarrai, İlk Harf Yayınevi

[9] Suyuti, Halit Özkan,siyer yayınları

[10] İslam alimleri ansiklopedisi, Türkiye gazetesi

[11] İslam alimleri ansiklopedisi, Türkiye gazetesi



Yeni Şafak DÜNYA

Vehhabiliği ABD istedi

SPUTNIK

DÜNYA

Suudi Veliahtı: Müttefikler istediği için Sovyetlere karşı Vahabiliği yaydık

14:52, 28 Mart 2018

© REUTERS / Amir Levy /

Washington Post'tan Karen De Young'a konuşan Suudi Arabistan Veliaht Prensi Muhammed bin Selman, Soğuk Savaş döneminde ABD'nin talepleri üzerine Sovyetlere karşı Vahabiliği yaymaya başladıklarını söyledi.

akit

Dünya

Selman: Vehhabiliği ABD istedi!

Suudi Arabistan Veliahtı Prens Selman, Vehhabilik ile ilgili ilginç itirafta bulundu. Washington Post'a konuşan Suudi Prens, Soğuk Savaş'ta müttefiklerin (ABD) talebi üzerine Soyvetler'in yayılmasını önlemek için küresel çapta medrese açtıklarını söyledi. Prens, "Vehhabiliği artık devlet değil vakıflar finanse ediyor" dedi.

2018-03-29 08:00:22

Prens Selmanın Vehhabiliğin yayılmasını ABD'nin istediğini söylediğine dair bazı haberler

Dikkat edilirse selefi/vehhabiler hep Müslümanlara karşı gelir :

- Kafirsiniz ,Bidat ehlisiniz
- Müşriksiniz Sapıksınız (doğru yoldan çıkmışsınız)

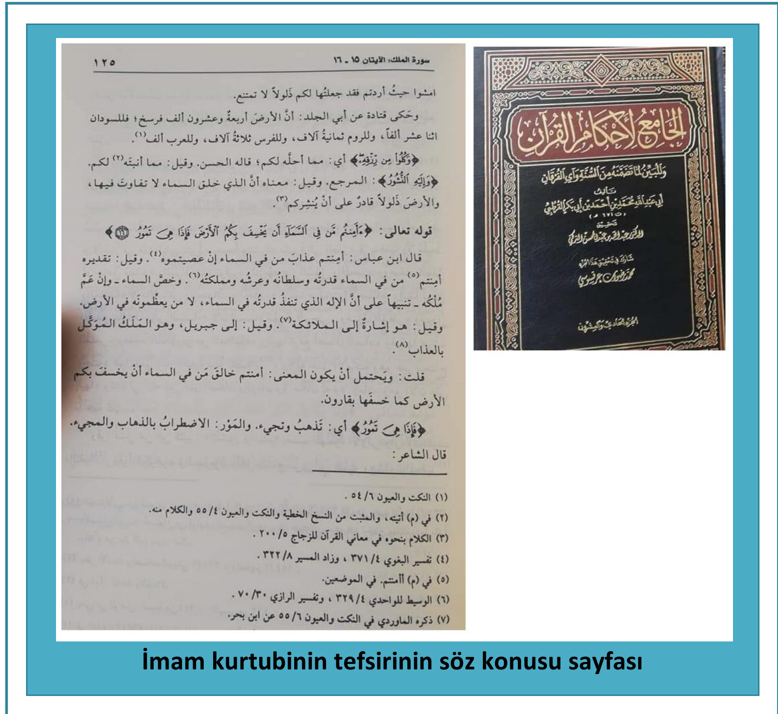
ve benzeri şeyler söyler hep Müslümanların aleyhine çalışırlar. ve bir Müslüman onların batıl fikirlerini benimsediği zamanda müslüman oldu derler halbuki onlara katılan zaten müslümandır ve İslam dışı bir inancada sahip değildir. Bu bile bize vehhabiliğin, selefiliğin gerçekte İslamı yıkmak için uydurulan bir yol olduğunu gösteriyor.

PURPEREST İNANCINI İSLAMİ ŞEKLE SOKMALARI VE ALLAH GÖKTEDİR DEMELERİ

Vehhabi/Selefiler Allahın gökte olduğunu ve alimlerin de bu inanca sahip olduğunu iddia ederler bu iddia doğru değildir.

İmam kurtubi , Mülk suresi 16 gökte olanın... ayetini semada olan ve onun emrinde olan saltanatını hükmetme olarak açıklamış semada olanın Cebrail aleyhisselam olduğunu tefsirinde beyan etmiştir.

Gök tanrı inancında, Hristiyanlıkta, antik Yunan purperest inancın ve pek çok uydurma dinde tanrı/ilah göktedir. Kuranda müteşabih ayetlerin olduğu gerçeğini de inkar ettikleri gibi tevilide inkar ediyorlar.



سورة الملك، الآيتان ١٥ ـ ١٦ ١٢٥

امشوا حيثُ أردتم فقد جعلتُها لكم ذَلولاً لا تمتنع.

وحَكى قتادة عن أبي الجلد: أنَّ الأرضَ أربعةٌ وعشرون ألف فرسخ؛ فللسودان اثنا عشر ألفاً، وللروم ثمانيةُ آلاف، وللفرس ثلاثةُ آلاف، وللعرب ألف(١).

﴿وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ﴾ أي: مما أحلَّه لكم؛ قاله الحسن. وقيل: مما أنبتَه(٢) لكم. ﴿وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾: المرجع. وقيل: معناه أنَّ الذي خلق السماء لا تفاوتَ فيها، والأرضَ ذَلولاً قادرٌ على أنْ يُنشِرَكم(٣).

قوله تعالى: ﴿ءَأَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾﴾

قال ابن عباس: أمِنتم عذابَ من في السماء إنْ عصيتموه(٤). وقيل: تقديره أمِنتم(٥) من في السماء قدرتُه وسلطانُه وعرشُه ومملكتُه(٦). وخصَّ السماء ـ وإنْ عمَّ مُلْكُه ـ تنبيهاً على أنَّ الإله الذي تنفذُ قدرتُه في السماء، لا من يعظِّمونه في الأرض. وقيل: هو إشارةٌ إلى الملائكة(٧). وقيل: إلى جبريل، وهو المَلَكُ المُوَكَّل بالعذاب(٨).

قلت: ويَحتمل أنْ يكون المعنى: أمنتم خالقَ مَن في السماء أنْ يخسفَ بكم الأرض كما خسفَها بقارون.

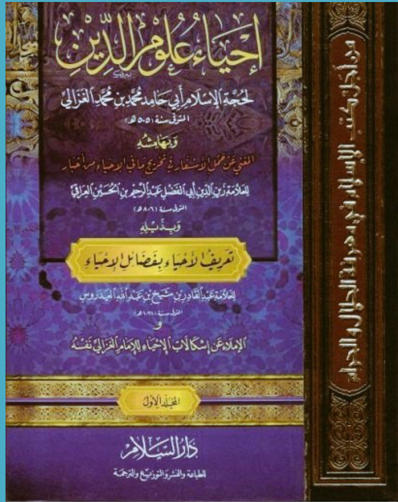
﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ أي: تَذهبُ وتجيء. والمَوْر: الاضطرابُ بالذهاب والمجيء.

قال الشاعر:

(١) النكت والعيون ٦/ ٥٤.
(٢) في (م) أنبته، والمثبت من النسخ الخطية والنكت والعيون ٤/ ٥٥ والكلام منه.
(٣) الكلام بنحوه في معاني القرآن للزجاج ٥/ ٢٠٠.
(٤) تفسير البغوي ٤/ ٣٧١، وزاد المسير ٨/ ٣٢٢.
(٥) في (م) أأمنتم. في الموضعين.
(٦) الوسيط للواحدي ٤/ ٣٢٩، وتفسير الرازي ٣٠/ ٧٠.
(٧) ذكره الماوردي في النكت والعيون ٦/ ٥٥ عن ابن بحر.

İmam kurtubinin tefsirinin söz konusu sayfası

İmam Gazali şöyle der : ''Allah arşın ve semadan üstündür ve O her şeyden üstündür.O'nun üstünlüğü O'nu arştan nede semalardan yaklaştırır nede yeryüzünden ve içindekilerden uzaklaştırır. O arşı ve semalara hükmettiği gibi yeryüzü ve içindekilere hükmeder.''
(Gazali, ihya, itikad babında ,cilt 1, sayfa 108)



Gazalinin ihyasının resmi

İmam Ebu Hanife dedi ki ;
'' Allah arşa istiva etmiş ama ihtiyacı olmadan ve onu mekan kılmadan O arş vr arşın dışında kalan her şeyi ihtiyacı olmadan korur... eğer mahluklar gibi Allahda ona muhtaç olsaydı alemi yaratmaya gücü yetmezdi, eğer arşta oturmaya veya karar kılmaya (mekan edinmeye) ihtiyacı olsaydı o zaman arşı yaratmadan evvel neredeydi ?''
(imam azam ebu Hanife, el-Vasiyye,sayfa 2)

Sahih Müslimde geçen hadisde Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem buyurdu ki ; ''sen zahirsin üstünde bir şey yoktur sen batınsın altında bir şey yok.'' Vehhabiler ise arş altında diyor ahdiste ise altında bir şey yoktur diyor.

شرح كتاب الوصية ٨١

الله سبحانه وتعالى قلما من جوهر طوله خمسمائة عام مشقوق اللسان ينبع النور منه كما ينبع من اقلام اهل الدنيا المداد، وفى الهيئة السنية للسيوطى عن ابن عباس رضى الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى خلق لوحا احد وجهيه من ياقوتة حمراء والوجه الثانى من زمردة خضراء قلمه النور فيه يخلق وفيه يرزق وفيه يحيى وفيه يميت وفيه يعز وفيه يذل وفيه يفعل ما يشاء فى كل يوم وليلة الى ان تقوم الساعة .

فصل

(الاستواء على العرش)

قال المصنف ابو حنيفة رضى الله عنه (ونقر بان الله تعالى على العرش استوى من غير ان يكون له حاجة واستقرار عليه وهو حافظ العرش وغير العرش من غير احتياج فلو كان محتاجا لما قدر على ايجاد العالم وتدبيره كالمخلوقين ولو كان محتاجا الى الجلوس والقرار فقبل خلق العرش اين كان الله تعالى الله عن ذلك علوا كبيرا) اقول ان معنى الالوهية الاستغناء عن كل ما سواه وافتقار كل ما سواه اليه كذا فى السنوسية فثبت ان الله تعالى منزه عن الاحتياج وعن الجلوس والقرار والمكان والزمان وهو خالق الكل من غير احتياج وعن جعفر الصادق رضى الله عنه انه قال التوحيد ثلاثة احرف ان تعرف انه ليس من شيء ولا فى شيء ولا على شيء لأن من وصفه انه من شيء فقد وصفه بانه مخلوق فيكفر ومن قال انه فى شيء فقد وصفه بانه محدث فيكفر ومن قال على شيء وصفه بانه محتاج محمول فيكفر .

وعن محمد بن الحسن انا نقول نؤمن بما جاء من عند الله تعالى على ارادة الله تعالى ولا نشتغل بكيفيته وبما جاء من عند رسول الله صلى الله عليه وسلم على ما اراد به رسول الله صلى الله عليه وسلم واختلفوا فى العرش قال بعضهم هو سرير من نور وقال بعضهم ياقوتة حمراء كما فى بحر الكلام وقال فى دقائق الاخبار خلق الله تعالى اللوح المحفوظ من درة بيضاء طوله ما بين السماء والارض سبع مرات وعلقه بالعرش مكتوب فيه ما هو كائن الى يوم

El vasiyyenin söz konusu sayfası

صحيح مسلم
كِتَابٌ : الذِّكْرُ وَالدُّعَاءُ وَالتَّوْبَةُ وَالِاسْتِغْفَارُ - بَابٌ : مَا يَقُولُ عِنْدَ النَّوْمِ وَأَخْذِ الْمَضْجَعِ

حَدَّثَنِي زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ ، حَدَّثَنَا جَرِيرٌ ، عَنْ سُهَيْلٍ ، قَالَ : كَانَ أَبُو صَالِحٍ يَأْمُرُنَا إِذَا أَرَادَ أَحَدُنَا أَنْ يَنَامَ أَنْ يَضْطَجِعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ يَقُولُ : " اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ ". وَكَانَ يَرْوِي ذَلِكَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وَحَدَّثَنِي عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ بَيَانٍ الْوَاسِطِيُّ ، حَدَّثَنَا خَالِدٌ - يَعْنِي الطَّحَّانَ - عَنْ سُهَيْلٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا إِذَا أَخَذْنَا مَضْجَعَنَا أَنْ نَقُولَ، بِمِثْلِ حَدِيثِ جَرِيرٍ، وَقَالَ : " مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ".

وَحَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ ، حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ ح وَحَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ ، وَأَبُو كُرَيْبٍ ، قَالَا : حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُبَيْدَةَ ، حَدَّثَنَا أَبِي ، كِلَاهُمَا عَنِ الْأَعْمَشِ ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : أَتَتْ فَاطِمَةُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَسْأَلُهُ خَادِمًا، فَقَالَ لَهَا : " قُولِي : اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ "، بِمِثْلِ حَدِيثِ سُهَيْلٍ عَنْ أَبِيهِ.

سنن أبي داود: (5051) سنن الترمذي: (3400) سنن ابن ماجه: (3873) مسند أحمد: (8960, 9247, 10924)

تطبيق
جامع الكتب التسعة

Müslimde geçen konusu hadis

İmam es-Subkinin kitabı olan ihtaful kainat bi beyanis selef vel halef fil muteşabihat uzun bir fetvayı kaleme aldı ve şöyle diyor ; ‘’yenzilu rabbuna ilas semaid dunya’nın anlamı yani onun habercisi (melek) dünyanın semasında iniyor demek veya onun rahmeti iniyor demek.’’



— ٧ —

والتحت لا أنه سبحانه وتعالى حال فيها لأن الحلول من صفات الأجسام وأمارات الحدوث والله منزه عن ذلك . ومعنى ﴿ ينزل ربنا إلى سماء الدنيا ﴾ ينزل رسوله أو رحمته . وأما إقرار الرسول صلى الله تعالى عليه وعلى آله وسلم الجارية على إشارتها نحو السماء فاكتفاء منها بما يدل على عدم شركها لتحقق لأنه باشارتها إلى السماء علم أنها ليست ممن يعبد الأصنام التى فى الأرض وهكذا فى سائر الآيات والأحاديث بناء منهم على كون الوقف فى الآية الشريفة على قوله تعالى ﴿ والراسخون فى العلم ﴾ مستدلين على ذلك بكون القرآن عربيا ولغة العرب ناطقة بتلك المعانى . فمذهب السلف والخلف صحيحان تشهد الأدلة لها . والفضل الزائد للسلف . فمن نسب إلى علماء السلف أو الخلف شيئا خلاف ذلك فهو ضال مضل . ومن قال إن مذهب علماء الخلف هو مذهب الجهمية فهو مفتر كذاب . فان الجهمية أتباع جهم بن صفوان الذى قال بالاجبار والاضطرار إلى الأعمال وأنكر الاستطاعات كلها . وزعم أن الجنة والنار تبيدان وتفنيان . وزعم أيضا أن الايمان هو المعرفة بالله تعالى فقط وأن الكفر هو الجهل به فقط . وقال لا فعل ولا عمل لأحد غير الله تعالى وإنما تنسب الأعمال إلى المخلوقين على المجاز كما يقال زالت الشمس ودارت الرحى من غير أن يكونا فاعلين أو مستطيعين لما وصفتا به . وزعم أيضا أن علم الله تعالى حادث وامتنع من وصف الله تعالى بأنه شىء أو حى أو عالم أو مريد . وقال لا أصفه بوصف يجوز إطلاقه على غيره كشىء موجود وحى وعالم ومريد ونحو ذلك . ووصفه بأنه قادر وموجد وفاعل وخالق ومحى ومميت ، لأن هذه الأوصاف مختصة به وحده . وقال بحدوث كلام الله تعالى كما قالته القدرية ولم يسم الله تعالى متكلما به . وأكفره أصحابنا فى جميع ضلالاته وأكفرته القدرية فى قوله بأن الله تعالى خالق أعمال العباد . فاتفق أصناف الأمة على تكفيره اه من كتاب الفرق بين الفرق للامام أبى منصور عبد القاهر بن طاهر البغدادى صفحة تسع وتسعين ومائة ، ومنه تعلم أن علماء الخلف برآء من هذا

İmam Subkinin söz konusu kitabı ve kitabın sayfası

İbn Hacer el-Askalani, fethul bari adlı eserinin 1. Cildinin 508. Sayfasında sahihi buharide geçen ; ‘’ şüphesiz ki sizden biri namazında kaim olduğunda Rabbisine yalvarır ve şüphesiz ki Rabbi kendisi ile kıble arasınadır.’’ Hadisine binaen demiştir ki ; ‘’bu hadiste Allah zatıyla arşının üstündedir diyenlere red vardır.’’

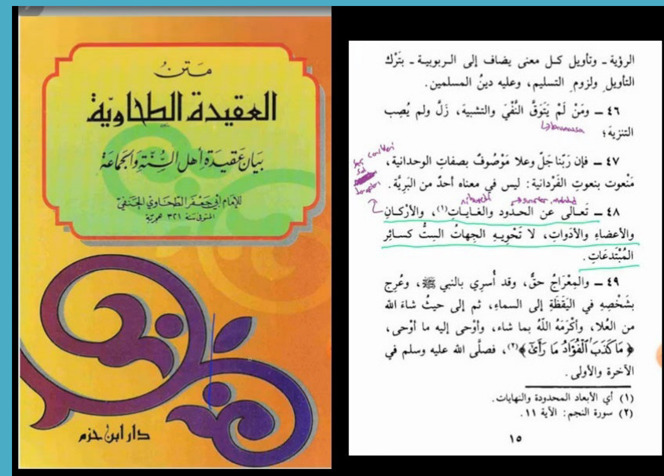


القبلة فشق ذلك عليه حتى رؤى فى وجهه ، فقام فحكه بيده فقال « إن أحدكم إذا قام فى صلاته فإنه يناجى ربه ـ أو إن ربه بينه وبين القبلة ـ فلا يبزقن أحدكم قبل قبلته ، ولكن عن يساره أو تحت قدميه » ثم أخذ طرف ردائه فبصق فيه ، ثم رد بعضه على بعض فقال « أو يفعل هكذا »

قوله (باب حك البزاق باليد من المسجد) أى سواء كان بآلة أم لا . ونازع الاسماعيلى فى ذلك فقال : قوله « فحكه بيده » أى تولى ذلك بنفسه لا أنه باشر بيده النخامة ، ويؤيد ذلك الحديث الآخر أنه « حكها بعرجون » اه . والمصنف مشى على مايحتمله اللفظ ، مع أنه لا مانع فى القصة من التعدد ، وحديث العرجون رواه أبوداود من حديث جابر . قوله (عن حميد عن أنس) كذا فى جميع ما وقفت عليه من الطرق بالعنعنة ، ولكن أخرجه عبد الرزاق فصرح بسماع حميد من أنس فأمن تدليسه . قوله (نخامة) قيل هى مايخرج من الصدر ، وقيل النخاعة بالعين من الصدر ، وبالميم من الرأس . قوله (فى القبلة) أى الحائط الذى من جهة القبلة . قوله (حتى رؤى) أى شوهد فى وجهه أثر المشقة ، وللنسائى « فغضب حتى احمر وجهه » وللمصنف فى الأدب من حديث ابن عمر « فتغيظ على أهل المسجد » . قوله (إذا قام فى صلاته) أى بعد شروعه فيها . قوله (أو أن ربه) كذا للاكثر بالشك كما سيأتى فى الرواية الأخرى بعد خمسة أبواب . وللمستملى والحموى « وأن ربه » بواو العطف ، والمراد بالمناجاة من قبل العبد حقيقة النجوى ومن قبل الرب لازم ذلك فيكون مجازا ، والمعنى إقباله عليه بالرحمة والرضوان ، وأما قوله (وان ربه بينه وبين القبلة) وكذا فى الحديث الذى بعده « فان الله قبل وجهه » فقال الخطابى : معناه أن توجهه إلى القبلة مفض بالقصد منه إلى ربه فصار فى التقدير : فان مقصوده بينه وبين قبلته . وقيل هو على حذف مضاف أى عظمة الله أو ثواب الله . وقال ابن عبد البر : هو كلام خرج على التعظيم لشأن القبلة . وقد نزع به بعض المعتزلة القائلين بأن الله فى كل مكان ، وهو جهل واضح ، لأن فى الحديث أنه يبزق تحت قدمه ، وفيه نقض ما أصلوه ، وفيه الرد على من زعم أنه على العرش بذاته (١) ومهما تؤول به هذا جاز أن يتأول به ذاك والله أعلم . وهذا التعليل يدل على أن البزاق فى القبلة حرام سواء كان فى المسجد أم لا ولا سيما من المصلى فلا يجرى فيه الخلاف فى أن كراهية

İbn Hacer el-Askalani, fethul bari adlı eserinin 1. Cildinin 508. Sayfası

Akidetul tahaviyyede sayfa 15’de şöyle geçer ; Allah altı cihetten (yönden) münezzehtir’’



الرؤية ـ وتأويل كل معنى يضاف إلى الربوبية ـ بترك التأويل ولزوم التسليم، وعليه دينُ المسلمين.

٤٦ ـ ومَنْ لَمْ يَتَوقَّ النَّفْيَ والتشبيهَ، زَلَّ ولم يُصِبِ التنزيهَ؛

٤٧ ـ فإن رَبَّنا جَلَّ وعلا مَوْصُوفٌ بصفاتِ الوحدانية، مَنْعوتٌ بنعوتِ الفَرْدانية: ليس في معناه أحدٌ من البَرِيَّة.

٤٨ ـ تعالى عن الحدودِ والغاياتِ(١)، والأركانِ والأعضاءِ والأدواتِ، لا تَحْوِيهِ الجِهاتُ السِتُّ كسائرِ المُبْتَدعاتِ.

٤٩ ـ والمِعْرَاجُ حقٌّ، وقد أُسري بالنبي ﷺ، وعُرِجَ بشَخْصِهِ في اليَقَظَةِ إلى السماءِ، ثم إلى حيثُ شاءَ الله من العُلا، وأكْرَمَهُ اللّهُ بما شاء، وأوْحى إليه ما أوْحى، ﴿ مَا كَذَبَ ٱلْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴾(٢)، فصلَّى الله عليه وسلم في الآخرة والأولى.

(١) أي الأبعاد المحدودة والنهايات.
(٢) سورة النجم: الآية ١١.

١٥

Akidetul tahaviyyede sayfa 15. sayfası

İbn Hacer el- heytemi , minahcul kavim adlı eserinde nakllediyor ki ; ‘’bil ki (şihabuddin) Karafi ve başkaları İmam Şafiiden, Malikden,Ahmedden ve Ebu Hanifeden yüce Allaha cihed (yön) nispet eden ve tecsim (Allahın cisim olduğunu) iddia edenlerin küfrü hakkında görüş nakletmişledir.’’
(ibn Hacer el-mekki heytemi,el-minhacul-kavim,sayfa 254)

Görüldüğü gibi ulema Allahın gökte olmadğını açıkça beyan ediyor fakat selefi/vehhabiler hem hadisleri hemde ayetleri kafalarına göre manalıyor ve alimlerede aynı şeyi uyguluyorlar. Nefislerine tabi olmuş

bu topluluktan olmaktan alemlerin rabbi olan Allaha sığınırız.

ÖLÜLERE KURAN OKUNURMU ?



ibn Hacer el-mekki heytemi, el-minhacul-kavim adlı eserinin 254. sayfası

Vehhabi/Selefiler ölülere Kuran okunmaz diyorlar. Bu tamamen yanlış bir görüştür şimdi bunun yanlışlığını ispat edeceğiz.

Ahmed İbni Hanbel Hazretleri, şöyle demektedir: "Kabristana girdiğinizde, Ayetü'l-Kürsi ve üç defa İhlas suresini okuyarak şöyle dua ediniz: Allah'ım onun ecrini şu kabir halkına ulaştır." (İbni Kudame, el-Mugni, II, 424; Kurtubi, et-Tezkira,I, 96)

Başka bir rivayette de şöyle der: "Fatiha suresini, Muavvizeteyn ve İhlas surelerini okuyunuz. Sonra da bunu kabir halkına bağışlayınız. Çünkü o, ölülere ulaşır." (Kurtubi, et-Tezkira, I, 96)[12]

İbn teymiyyenin öğrencisi İbn kayyım , ruh kitabının, 16. Sayfasında şunu aktarır ; ''abdulahk derki : rivayete göre Abdullah b. Ömer kabri başında bakara suresinin okunmasını istemiştir.''

Yine ibn kayyım , ruh kitabının 17. Sayfasında şunu aktarır : '' Hasan b. Sabbah za'ferani der ki ; imam Şafiiye kabirde Kuran okumanın hükmünü sordum da 'bunda bir sakınca yoktur' dedi.''

Hz. Talha der ki: "Abdullah İbni Abbas'ın arkasında bir cenaze namazı kıldım. O, Fatiha suresini okudu. Sonra da 'Onun sünnet olduğunu öğrenin diye böyle okudum.' dedi." (Buhari, Cenaiz, 65; Ebu Davud, Cenaiz, 59; Tirmizi, Cenaiz, 39; Nesai, Cenaiz, 77; İbni Şeybe, 11/492)

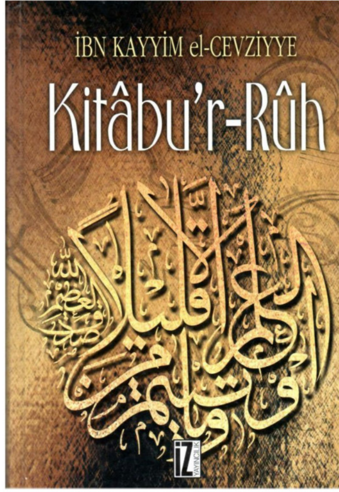
(İmam şabi)500 kadar sahabeyi görmüştür. İşte bu İmam Şâbi der ki:
"Medineliler, içlerinden biri öldüğü zaman, sık sık onun kabrini ziyaret ederler ve onun için Kur'an okurlardı." (Suyuti, el-Cami, s. 403)

Yine İmam Şabi şöyle der:
"Medineliler, ölünün yanında Bakara suresini okurlardı." (İbni Ebi Şeybe, II, 445)[13]

---

[12] Ölünün arkasından kuran okumak,Sinan yılmaz, sayfa 6 ; selefilik adı altındaki görüşlere selefice cevaplar, sayfa 67, Ali Hoşafçı

[13] Ölünün arkasından kuran okumak,Sinan yılmaz, sayfa 27



Kitâbu'r-Rûh • 16

ise Allah indinde de kötüdür."[26] Yukarıda açıklandığı üzere bu konuda yalnızca rüyalarla karar veremeyiz, huccet ve diğer delillere ihtiyacımız vardır.

Sahîh'te şöyle bir rivâyet vardır: Ölü defnedilince, mezarına kadar gelenlerle ünsiyet kurar. Müslim de **Sahîh**'inde Abdurrahman b. Semmâse el-Mehrî'den[27] şunu nakleder: Semmâse der ki: Ölüm döşeğinde yatan Amr b. Âs'ın ziyaretine gittik. Bir müddet ağladı, sonra da yüzünü duvara çevirdi. Oğlu babasına: "Babacığım, niçin ağlıyorsun. Allah Rasûlü seni şöyle şöyle müjdelemedi mi?" deyince yüzünü döndü ve: "En değerli azığın *lâ ilâhe illallah Muhammeden Rasûlullah*'tır. Üç hasletim var. Kendimi bilirim ya Rasûlullaha benden daha çok buğzeden ve peşine düşüp onu öldürmek dışında hiçbir arzum yoktu. Eğer bu hal üzere ölseydim cehennemliklerden olurdum. Nihayet Yüce Allah kalbime İslâmı koyunca hemen Allah Rasûlü'ne koşup "Elini uzat da sana biat edeyim ey Allah'ın Rasûlü" dedim. Rasûlullah elini uzattı. Ben tutunca: "Ne oluyor ey Amr?" dedi. "Bir şartım vardır" deyince "Nedir o şartın?" buyurdu. Şartımın günahlarımın bağışlanması olduğunu söyleyince: "Bilmez misin, İslâm geçmişte yapılan bütün günahları siler. Hac geçmişte yapılanları siler. Hicret de geçmişte yapılanları siler" dedi Allah'ın Rasûlü. Rasûllah bana böyle deyince; "Artık Onu benden daha çok seven biri yoktur. Gözlerim Onun nuruyla cilalanmıştır. Ona olan saygımdan dolayı doyasıya yüzüne bakamamışımdır. Onu anlatmamı istersen gözüm dolu olduğundan buna güç yetiremem. Böyle ölürsem umarim ki cennetliklerdenim. Bildiğiniz gibi zamanla içini bilemediğim birçok şey üstlendim. Bu halde ölürsem bana matem tutmayın, arkamdan ağlamayın. Beni defnederken üzerime toprak serpin ve bir deve kesilip parçalarına ayrılana kadar başımda bekleyin ki sizinle ünsiyet kurayım ve Rabbimin Rasûllerine nasıl müracaat edeceğimi öğreneyim" dedi. Bundan anlaşılıyor ki ölü kendini defnedenleri bilir ve onlarla beraber olmaktan dolayı sevinir.

Anlatıldığına göre Seleften[28] bir kısım insanlar defnedilirken başlarında Kur'ân okunmasını vasiyyet etmişlerdir. Abdülhak der ki: "Rivâyete göre Abdullah b. Ömer kabri başında Bakara sûresinin okunmasını istemiştir." Bu gö-

26. Abdullah b. Mes'ûd'un sözüne işaret etmektedir. İbni Mes'ûd der ki: "Yüce Allah kullarının kalplerine baktı. En iyi kalbin Muhammed'de olduğunu gördü de Onu seçerek, risaleti Ona verdi. Daha sonra diğer kulların kalbine baktı. Sahabenin kalbini en iyi durumda bulunca onları Rasûlüne, Allah yolunda savaşan vezirleri kıldı. Öyleyse müslümanların iyi gördüğü şeyler Allah'a göre de iyidir. Müslümanların kötü gördüğü şeyler Allah'a göre de kötüdür." Hadisi Bezzar, Ahmed ve Taberânî **el-Kebîr**'inde rivayet etmiştir. Heysemî ricali sıkadır der. **Mecmâ'u'z-zevâid,** (1-178, 179). Şeyh Elbânî de Abdullah b. Mes'ud'dan mevkûf olarak geldiğini; isnadının da hasen olduğunu bildirmektedir. Merfû olarak rivayeti asılsızdır. Daha geniş bilgi için **el-Ehâdîsu'z-zaîfe** (2-17)'ye bkz.
27. Bu hadis Müslim'dedir. Ancak râvî mana bozulmayacak derecede lafızlarını bozmuş değiştirmiştir.
28. Hüccet ,Allah ve Rasûlünden gelen şeydir. Kabirlerde Kur'ân okumakla ilgili hiçbirşey gelmemiştir; belki aksi gelmiştir. Bilgi için Elbânî'nin **Kitâbu'l-Cenâiz**'ine bkz.

Birinci Mesele • 17

rüşte olan alimlerden Muallâ b. Abdurrahman da sayılmaktadır. Ahmed b. Hanbel önceleri bunu kabul etmemişse de -bu konuda hiçbir ma'lumat yok- sonraları kabul etmiştir.

Hallâ **el-Câmi**'in, "Kabirlerde Kur'ân Okumak" bölümünde der ki: Abbâs b. Muhammed ed-Dûrî'den, o da Yahyâ b Maîn'den, o da Mübeşsir Halebî'den, o da Abdurrahman b. A'lâ b Cellâc'dan, o da babasından yaptığı rivâyete göre babası demiş ki: "Oğlum, ben ölünce lahde koy, bismillah ve alâ sünneti rasûlillah dedikten sonra üzerime toprak at ve başımda Fatiha sûresini oku. Çünkü ben, Abdullah b. Ömer'in böyle dediğini duydum." Abbâs Dûrî anlatıyor. Ahmed b. Hanbel'e: "kabirde Kur'ân okunur mu? diye sorduğumda: "Hayır, okunmaz" diye cevapladı. Yahyâ b. Maîn'e bunu sorunca bu hadisi getirdi.

Hallâl anlatıyor: Hasan b. Ahmed Verrâk'tan, o da arkadaşı Ali b. Mûsa Haddâd'dan şunları nakleder: Ben, Ahmed b. Hanbel ve Muhammed Kudâme el-Cevherî ile birlikte bir cenazede idik. Ölü kabre konunca âmâ biri Kur'ân okumaya başladı. Ahmed b. Hanbel adama: "Be adam, kabirde Kur'ân okumanın bid'at olduğunu bilmiyor musun?" Kabristandan ayrılınca Muhammed b. Kudâme Ahmed b. Hanbel'e dedi ki: "Ey Ebû Abdullah! Mübeşsir Halebî hakkında ne dersin?" Ahmed b. Hanbel: "O sikadır. "Ondan hadis aldım." Ahmed b. Hanbel: "Nedir o?" Kudâme: Mübeşsir, o da Abdurrahman b. A'lâ b. Cellâc'dan, o da babasından nakleder. Babası, kabre konulduktan sonra Bakara sûresinin başının ve sonunun kabrinde okunmasını oğluna vasiyyet etmiştir. Ayrıca İbn Ömer'in de böyle vasiyyet ettiğini duydum deyince, Ahmed b. Hanbel: "Mezardaki âmâ adama şöyle de Kur'ân'ını okusun."[29]

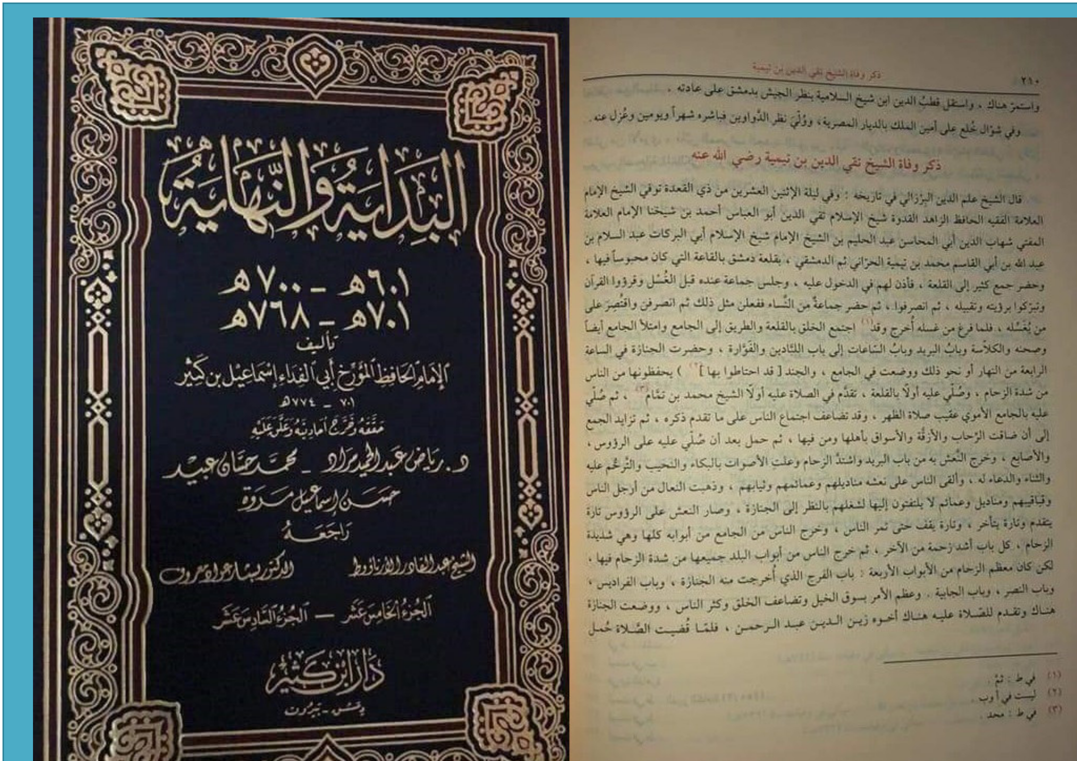
Hasan b. Sabbâh Za'ferânî[30] der ki: "İmam Şâfî'ye kabirde Kur'ân okumanın hükmünü sordum da: "Bunda bir sakınca yoktur" dedi."

Hallaf[31], Sa'bî'den şunu nakleder: Ensârdan biri ölünce ashâb kabrine varır başında Kur'ân okurdu. Ravi anlatıyor: Münekkid Ebû Yahyâ der ki: Hasan Cevrî'nin şöyle dediğini duydum: "Bir adam geldi ve kızkardeşini rüyada gördüm. Allah, Ebû Ali'ye hayırla karşılık versin. Okuduğu Kur'ân'la bana faydalı oldu" dedi. Hasan b. Heysem de: Ebû Bekir b. Etrûs b. binti Ebû Nasr b. Temmar'in şöyle dediğini duydum: "Cuma günleri bir adam annesinin kab-

29. Muhammed b. Kudâme'nin tercemesi geçti. Zayıf bir râvîdir. Bunu ve kıssanın isnadını Şeyh Elbânî **Ahkâmu'l-Cenâiz**'de uzunca münakaşa etmiştir (5-192, 193). Ayrıca böyle bir kıssanın Ahmed b. Hanbel'de sabit olması da şüphelidir. Olay sabit olmuş olsa da eserin İbni Ömer'den gelişi de şüphe dolu. İbni Cellâc'ın illeti böyle bir şeyi İbni Kudâme'ye sunmamasıdır. Diyelim ki bu da sabittir, ama hadis nihayetinde mevkuf olacağından şüphe olamaz.
30. Hasan Za'ferânî sikadır, ama ona ulaşan senet nerede?
31. Görüldüğü gibi burada kesiklik vardır. Ben derim ki: "Şeyh Elbânî **Ahkâmu'l-Cenâiz**'de (193) bunu incelemiştir. Bu, ölüm anında okunan Kur'andır. Yine de isnadı zayıftır. (**Mecma'u'l-luğati'l-'arabiyye** c. 3, s. 189. Kahire).

İbn kayyımın ruh kitabının tercümesinin kapağı ve söz konusu sayfalarının resimleri.

İbn kesir , el-Bidaye adlı eserinde vehhabilerin şeyhul islam dediği İbn Teymiyye ölünce taraftarlarının kuran okuduğunu yazıyor.



ذكر وفاة الشيخ تقي الدين بن تيمية ٢١٠

واستمرَّ هناك ، واستقل قطبُ الدين ابن شيخ السلامية بنظر الجيش بدمشق على عادته .

وفي شوّال خُلع على أمين الملك بالديار المصرية ، ووُلّيَ نظر الدّواوين فباشره شهراً ويومين وعُزل عنه .

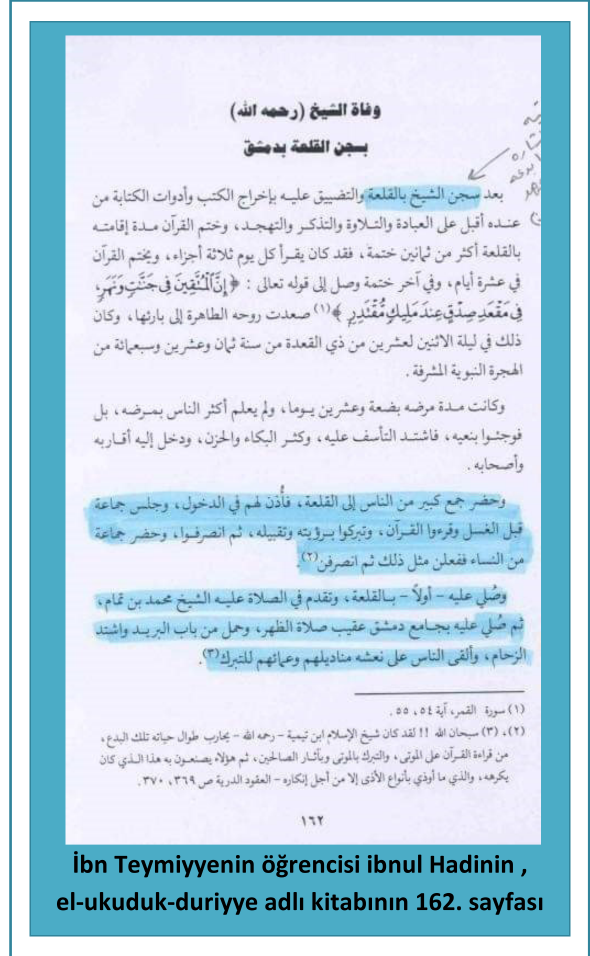
ذكر وفاة الشيخ تقي الدين بن تيمية رضي الله عنه

قال الشيخ علم الدين البِرْزالي في تاريخه : وفي ليلة الإثنين العشرين من ذي القعدة توفي الشيخ الإمام العلامة الفقيه الحافظ الزاهد القدوة شيخ الإسلام تقي الدين أبو العباس أحمد بن شيخنا الإمام العلامة المفتي شهاب الدين أبي المحاسن عبد الحليم بن الشيخ الإمام شيخ الإسلام أبي البركات عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم محمد بن تيمية الحرّاني ثم الدمشقي ، بقلعة دمشق بالقاعة التي كان محبوساً فيها ، وحضر جمع كثير إلى القلعة ، فأذن لهم في الدخول عليه ، وجلس جماعة عنده قبل الغُسل وقرؤوا القرآن وتبرّكوا برؤيته وتقبيله ، ثم انصرفوا ، ثم حضر جماعةٌ من النّساء ففعلن مثل ذلك ثم انصرفن واقتُصِرَ على من يُغَسّله ، فلما فرغ من غسله أُخرج وقد[(1)] اجتمع الخلق بالقلعة والطريق إلى الجامع وامتلأ الجامع أيضاً وصحنه والكلاّسة وبابُ البريد وبابُ السّاعات إلى باب اللبّادين والفَوّارة ، وحضرت الجنازة في الساعة الرابعة من النهار أو نحو ذلك ووضعت في الجامع ، والجند [قد احتاطوا بها][(2)]) يحفظونها من الناس من شدة الزحام ، وصُلّي عليه أولاً بالقلعة ، تقدّم في الصلاة عليه أولاً الشيخ محمد بن تمّام[(3)] ، ثم صُلّي عليه بالجامع الأموي عقيب صلاة الظهر ، وقد تضاعف اجتماع الناس على ما تقدم ذكره ، ثم تزايد الجمع إلى أن ضاقت الرّحاب والأزقّة والأسواق بأهلها ومن فيها ، ثم حمل بعد أن صُلّي عليه على الرؤوس والأصابع ، وخرج النّعش به من باب البريد واشتدّ الزحام وعلتِ الأصوات بالبكاء والنحيب والترحّم عليه والثناء والدعاء له ، وألقى الناس على نعشه مناديلهم وعمائمهم وثيابهم ، وذهبت النعال من أرجل الناس وقباقيبهم ومناديل وعمائم لا يلتفتون إليها لشغلهم بالنظر إلى الجنازة ، وصار النعش على الرؤوس تارة يتقدم وتارة يتأخر ، وتارة يقف حتى تمر الناس ، وخرج الناس من الجامع من أبوابه كلها وهي شديدة الزحام ، كل باب أشد زحمة من الآخر ، ثم خرج الناس من أبواب البلد جميعها من شدة الزحام فيها ، لكن كان معظم الزحام من الأبواب الأربعة : باب الفرج الذي أُخرجت منه الجنازة ، وباب الفراديس ، وباب النصر ، وباب الجابية ، وعظم الأمر بسوق الخيل وتضاعف الخلق وكثر الناس ، ووضعت الجنازة هناك وتقدم للصلاة عليه هناك أخوه زين الدين عبد الرحمن ، فلمّا قُضيت الصّلاة حُمل

(1) في ط : ثم .
(2) ليست في أ و ب .
(3) في ط : محمد .

İbn kesirin , el-Bidaye adlı eserinin kapağı ve söz konusu sayfası

İbn Teymiyyenin ölümü hakkında İbn Teymiyyenin öğrencisi ibnul Hadi ,el-ukuduk-duriyye kitabında sayfa 162’de şöyle nakleder : ‘’...insanlar oturup kuran okudular...’’



وفاة الشيخ (رحمه الله)

بسجن القلعة بدمشق

بعد سجن الشيخ بالقلعة والتضييق عليه بإخراج الكتب وأدوات الكتابة من عنده أقبل على العبادة والتلاوة والتذكر والتهجد، وختم القرآن مدة إقامته بالقلعة أكثر من ثمانين ختمة، فقد كان يقرأ كل يوم ثلاثة أجزاء، ويختم القرآن في عشرة أيام، وفي آخر ختمة وصل إلى قوله تعالى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ، فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾(١) صعدت روحه الطاهرة إلى بارئها، وكان ذلك في ليلة الاثنين لعشرين من ذي القعدة من سنة ثمان وعشرين وسبعمائة من الهجرة النبوية المشرفة.

وكانت مدة مرضه بضعة وعشرين يوما، ولم يعلم أكثر الناس بمرضه، بل فوجئوا بنعيه، فاشتد التأسف عليه، وكثر البكاء والحزن، ودخل إليه أقاربه وأصحابه.

وحضر جمع كبير من الناس إلى القلعة، فأذن لهم في الدخول، وجلس جماعة قبل الغسل وقرءوا القرآن، وتبركوا برؤيته وتقبيله، ثم انصرفوا، وحضر جماعة من النساء ففعلن مثل ذلك ثم انصرفن(٢).

وصُلي عليه – أولاً – بالقلعة، وتقدم في الصلاة عليه الشيخ محمد بن تمام، ثم صُلي عليه بجامع دمشق عقيب صلاة الظهر، وحمل من باب البريد واشتد الزحام، وألقى الناس على نعشه مناديلهم وعمائمهم للتبرك(٣).

(١) سورة القمر، آية ٥٤، ٥٥.

(٢)، (٣) سبحان الله !! لقد كان شيخ الإسلام ابن تيمية – رحمه الله – يحارب طوال حياته تلك البدع، من قراءة القرآن على الموتى، والتبرك بالموتى وبآثار الصالحين، ثم هؤلاء يصنعون به هذا الذي كان يكرهه، والذي ما أوذي بأنواع الأذى إلا من أجل إنكاره – العقود الدرية ص ٣٦٩، ٣٧٠.

١٦٢

İbn Teymiyyenin öğrencisi ibnul Hadinin , el-ukuduk-duriyye adlı kitabının 162. sayfası

Ma‘kıl b. Yesar (Radıyallahu anh) Hazreti Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ölülerinize Yâsîn sûresi’ni okuyunuz!” (Ebu Davud, Cenaiz: 24; İbn Mace, Cenaiz: 4; Nesai, Amelu’l-Yevm ve’l-Leyle, s. 58 (h.no. 1074)[14]

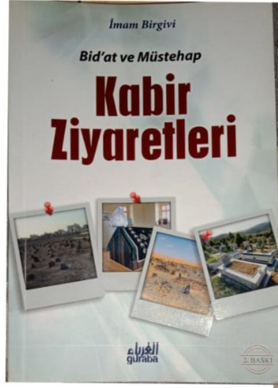
Heysemi, hadisin ravilerinin, sahihin ricalinden olduğunu soyleyerek, isnada sahih hukmu vermiştir.(Heysemi, Mecmau’z-Zevaid, VI, 314. İbn Hanbel, aynı hadisi uc ayrı tarikle rivayet etmiş, bunlardan birinin isnadında mechul bir ravi kullanmıştır. İşte Heysemi, bu tariki zayıf olarak addetmiştir.)[15]

Şafii fakihlerinden İbn Rif’at ve Muhibbu’t-Taberi de , hadisin zahiri anlamını alarak, oluden kastedilenin, ruhu bedeninden ayrılan kimse olduğunu ve hadisin, olmek uzere olan kimselere hamledilmesinin hicbir dayanağının olmadığını ileri sürmüşlerdir.(İbn Hacer, Telhisu’l-Habir, II, 650; Şirbini, Mugni’l-Muhtac, II, 5.)[16]

Zehebî, Tezkiretul-Huffaz’da, Hatîb el-Bağdâdî’nin hal tercumesinde, ‘Bağdâdî öldüğü zaman kabri başında birçok hatimler yapıldı’ dedi.(Zehebi, Tezkiretu’l-Huffaz (3/1144)[17]

Selefi yayını olan Ğuraba yayın evinden çıkan bidat ve müstehab kabir ziyaretleri adlı kitabın 58-59. Sayfalarında şöyle geçiyor : ‘’Kuranı evinde okusa ve okuduktan sonra sevabını ’ Allahım bunun sevabını fülana yaz’ diyerek hediye etse buda ona ulaşır.çünkü bu dua gibidir duanın ölüye ulaştığıda hilafsızdır.’’
(imam birgivi, bidat ve müstehab kabir ziyaretleri, sayfa 58-59,2. Baskı , ğuraba yayınları)

[14] selefilik adı altındaki görüşlere selefice cevaplar, Ali Hoşafçı
[15] selefilik adı altındaki görüşlere selefice cevaplar, Ali Hoşafçı
[16] selefilik adı altındaki görüşlere selefice cevaplar, Ali Hoşafçı
[17] selefilik adı altındaki görüşlere selefice cevaplar, Ali Hoşafçı



KABİRDE KUR'ÂN-I KERÎM OKUMAK

Bazı âlimler bunu câiz görürken, bazıları da menetmiş ve "Ziyaretçi muhakkak ibret almakla meşgul olmalı, Kur'ân okuyanınsa okuduğunu düşünmesi gerekir, kendini okuduğuna vermelidir. Bu durumda okuduğunu düşünmekle, ibret almayı bir arada yapamaz. Çünkü bir kalpte aynı anda iki düşünce olmaz." demişlerdir.

Eğer "Ben bir an düşünür, bir an okurum. Kur'ân okunduğunda rahmet iner. Bu rahmetten belki ölü de bir fayda bulur." denirse, buna birkaç açıdan cevab verebiliriz:

Öncelikle: Kur'ân okumak bir ibâdettir. Ancak ziyaretçinin az önce saydıklarımızı; ölümü ve iki meleğin sorularını düşünmesi de bir ibâdet olduğundan durum, yalnız bu ibâdeti yapmayı gerektirir. Bir ibâdet, başka bir ibâdet için terk edilmez.

İkinci olarak: Kur'ân'ı evinde okusa ve okuduktan sonra sevabını "Allah'ım! Bunun sevabını fülâna yaz." diyerek hediye etse, bu da ona ulaşır. Çünkü bu, duâ gibidir, duânın ölüye ulaştığı da hi-

Kabir'de Kur'ân-ı Kerîm Okumak 59

lafsızdır. Bu durumda kabir başında okumaya gerek yoktur.

Üçüncüsü: Kabir başında Kur'ân okumak, medfun için azaba veya azabının artmasına neden olabilir. Amel edilmemiş her âyet okunduğunda ölü, "Bunu duymadın mı? Nasıl muhalefet ettin?" denilerek muhalefet ettiği için azap görebilir. Şöyle bir olay nakledilir: Birinin rüyâda çok azab içinde olduğu görülür, ona, "Kabrinin yanı başında gece gündüz okuduğum Kur'ân fayda etmedi mi?" dendiğinde "İşte azabımı artıran bu oldu." der ve yukarıdaki sebep zikredilir.

Öyleyse, ziyaretçinin sünnete tâbi olması ve meşrû kılınan çizgide durması gerekir. Kendine ve mevtâya iyilik yaptığını zannederek bu sınır aşılmamalıdır. Çünkü kabir ziyareti iki türlüdür: Meşrû ziyaret ve bid'at ziyaret.

Meşrû ziyaret: Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in izin verdiği ziyarettir. Bunun iki hedefi vardır:

Meşru olan kabir ziyaretinin hedefi

1. Ziyaret edene döner ki bu da ibret ve öğüt almaktır.

2. Ölüye râcidir. Bu da ziyaretçinin ona selâm vermesi ve ziyaretine uzun süre ara vererek terk etmemesidir. Bu, hayattaki birini ziyaret etmek gibidir. İhmal edince unutulur. Ziyaret ettiğinde ise buna sevinir. Medfûnun bu ziyarete daha çok ihti-

Ğuraba yayınlarından çıkan kitabın sayfalarının ve kapağının resimleri.

TEBERRÜK VE TEVESSÜL

Tevessul lugatta, vesile, derece, yakınlık manalarına gelir. "Filanca Allah'a vesile etti" demek, kendisini Allah'a yaklaştıracak ameli yaptı demektir. Tevessul ıstılahta ise, Allahu Teala'ya yaklaşmak, huzurunda itibar ve derece bulmaktır. Yahut bir faydanın elde edilip zararın defedilmesi ile ihtiyacını gidermek icin salih bir amel veya salih bir zat ile Cenab-ı Hakk'a yakınlık sağlayıp O'na dua ve ilticada bulunmaktır. Vesile kelimesinin tefe'ul babına nakledilmiş sigası olan tevessul, Allah (Celle Celaluhu)'a yaklaşmak icin bir vesileye sarılmak veya bir vesile ile Allah (Celle Celaluhu)'a yaklaşmak demektir. Tabii bu, zat ile tevessulu kabul edenlerle etmeyenler arasında yapılan muşterek bir tariftir. özellikle tasavvuf ehlinin kastettiği tevessul ise daha ziyade, başta peygamberler olmak uzere, vefat (eden) Salih zatlar/veliler vesile kılınarak Allah (Celle Celaluhu)'tan bir şey istemek, arzu edilen bir şeyin elde edilmesi veya arzu edilmeyen bir şeyin defedilmesi için O'na dua ve ilticada bulunmak demektir. Bu ise, "Allah'ım! Filan zatın hurmetine duamı kabul eyle!" dileğinde ifadesini bulmaktadır. Bilhassa ulkemizde yaygın olan "bi hurmeti seyyidi'lmurselin" ve "bi hurmeti'l murselin" tabirleri, Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ve diğer peygamberler ile tevessulu ifade ederken "…bi hurmeti'l-Fatiha" kalıbı da bir Kur'an suresi ile tevessulun ifadesi olmaktadır. Zat ile tevessulu ihtiva eden dua cumlelerinde, "filan zatın Allah (Celle Celaluhu) nezdindeki yeri ve mevkii hatırına…" gibi ifadeler de bulunabilmektedir.[18]

[18] Selefilik adı altındaki görüşlere selefice cevaplar, sayfa 113, ali hoşafçı

Tevessül, vesile kılmak demektir. Yani Allah'ın aff ı na, yardımına veya başka bir isteğe nail olabilmek için, kişinin kendi ile Allah arasına Salih bir kulu koymasıdır. Yine, "hürmetine istemek" ve "falan kulunun hürmetine" demek de bir tevessüldür. Tevessül, Ehl-i sünnet itikadında caizdir; vacip değildir. Yani kişi dilerse tevessül eder, dilerse tevessül etmeksizin doğrudan Allah'tan ister. Tevessül, Ehl-i sünnet itikadında caiz iken, bir kısım Ehl-i sünnet muhalifl eri tevessülü inkâr etmekte ve tevessül edeni şirke düşmekle itham etmektedirler. Yani onlara göre, bütün Ehl-i sünnet mensupları, avamından müçtehitlerine kadar hepsi şirke düşmüştür, yani müşriktir.[19]

selefiler bazı ayetler üzerinden tevessüle şirk derler bu ayetlerden bir kaçı şunlardır :

- İyi bilin ki halis din, yani bütün gönlüyle candan itaat, yalnız Allah'a yapılır. Allah'tan başka birtakım hâmiler edinerek: "Biz onlara sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz" diyenlere gelince, elbette Allah, onların hakkında ihtilaf ettikleri hususlarda aralarında hükmünü verecektir. Allah yalancılığı, nankörlük ve kâfirliği huy edinenleri hidâyet etmez, emellerine kavuşturmaz.(Zümer suresi 3. Ayet)

- Kendisinin duasına, ta kıyamete kadar cevap veremeyecek olan ve esasen kendilerine yapılan dualardan habersiz o Allah'tan başka uydurulan nesnelere yalvaran kimseden daha şaşkın biri hiç olablir mi? (Ahkaf suresi 5. Ayet)

Bu ayetlere bakılınca zaten bunların Müslümanlar hakkında olmadığıda görülecektir ve yine tevessül edilen şeyey ne dua nede ibadet yapılmamaktadır. Allahım şu kulunun hürmetine bana şunu ver demek Allaha değilde o şahsa nasıl dua oluyor ? işte vehhabi/selefiler böyle ayetleri çarpıtarak insanları doğru yoldan saptırırlar.

Ebul Ferec İbnuT Cevzî: Nefsimi terbiye edemedim bazı salih kişilerin kabrine gidip onları aracı yapıp düzelmem için duâ ettim.('Saydul-Hatır müminlere öğüt, Ebul Fetec El-Cevû (İbn Ceva), Tevhid yayınları, s.99-100. Baskı, 1998.)[20]

Maliki allame kadı iyadın eş-Şifa-i şerif kitabının 288-289. Sayfalarında şöyle geçer :
''Abbasi Halife Mansur ravzaya döner Nebi sallallahu aleyhi vesellem 'i vesile yapar İmam Malike sorar :
Yüzümü kıbleyemi çevireyim yoksa Nebiyemi ?
İmam Malik der ki:
Niçin yüzünü ondan çeviriyorsun atan Adem onu tevbesine vesile yapmadımı ? ''

Bu rivayetin sıhhatı allame İbn Hacer ,el-cevherul munazzamda ''imam malikten gelen bu rivayet sahih bir sened ile nakledilmiştir'' der.

---

[19] Tevessül haktır , sayfa 4,Sinan yılmaz
[20] Selefiler ve tasavvufçuların görüşleri, sayfa 95

Ez-zerkani ,şerhul mevahibde ‘’bunu ibn Fehd ceyyid bir isnad ile nakletmiştir. Kadı iyaz da eş-şifada ricallerinin güvenilir olduğu sahih bir isnad ile rivayet etmiştir. Rivayetin senedinde vezza/uydurmacı ve kezzab/yalan söyleyen hiçbir kimse yoktur. İmam Mâlik (rahimehullâhu te'âlâ) şöyle demiştir: “Mekke ehlinin: “hangi hâne vardır ki onda muhammed ismi(ni taşıyan biri) vardır, mutlaka o hâne bereketli olur ve muhakkak onlar (belâlardan) korunurlar, nzıklandınlırlar, hattâ komşuları da rızıklandınlır.” dediklerini işittim.”



Eş-şifanın kapağı ve söz konusu sayfaları

(el-kfizî ‘lyâz, eş-şifâ bi ta 'rîfi hukûki ’l-mustafâ, 1/342; eş-şihâb el-hafâci. nesîmü’r-riyâz, 3/48-49; el-münâvî, feyzu’l-kadîr, rakam:7932, 5/453; em ‘abdillâh el-hubeyşî, el-berakefifazli’s-sa'yi ve’l-harake, rakam:1749, sh:429; ‘alî el-ksrî, şerhti’ş-şifâ, 1/385; ibnü merzûk, izhâru sıdki’l-mevedde fi şerhi’l-bürde, 2/581; ibnü ‘âşûr, şifâü’l-kalbi’l-cerîh bi şerhi bürdeti’l-medih, sh:455; ‘abdurrahmân ibnü miklâş el-vehrânî, şerhu’l-bürdeti’l-bûsîny ye, sh:754; şemsüddîn muhammed halîlî, fahru’l-ebrârfî ba'zı mâ fısmimu- hammedin mine ’l-esrâr, - ‘ıkdü ’z-zeberced zeylinde- sh:362)

Enes b. Mâlik (radıyallahu anh)’ten rivâyet edildiğine göre, ikinci halife döneminde, müslümanlar kuraklık yüzünden kıtlık tehlikesiyle karşı karşıya geldikleri zaman, halife hazreti Ömer (radıyallahu anh), Abbâs b. Abdulmuttalib’i (radıyallahu anh)’ı vesile kılarak Allah’tan (celle celalühü) yağmur talebinde bulunur ve şöyle der “Allah’ım! bizler daha önce Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’i vesile edinerek sana niyazda bulunurduk. sen de bize yağmur verirdin. şimdi ise Peygamberimiz’in amcasını vesile kılıyor ve senden talep ediyoruz, bize yağmur ihsan et.” Enes b. Mâlik (radıyallahu anh), hazreti Ömer (radıyallahu anh)’in bu duâlarından sonra, kendilerine yağmur ihsan edildiğini belirtir.
(buhârî istiska: 3, no: 964, 1/342.)

İbn Hacer şöyle diyor: Zübeyr b. Bekkâr, “el-Ensâb” isimli eserinde, Abbâs (radıyallahu anh)’ın duâ ediş şeklini ve vaktini açıklamıştır. hadisin isnadını zikrederken belirttiği üzere, hazreti Ömer (radıyallahu anh), hazreti Abbâs (radıyallahu anh) ile tevessül edince, hazreti Abbâs şöyle duâ etti: “allah’ım! günahtan dolayı gelen hiçbir belâ olmasın. bu belâlar da ancak tövbeyle kaldırılır. bu insanlar, senin nebi’ne yakınlığımdan dolayı bana tevessülde bulunup sana yöneldiler. günahkâr ellerimizi sana uzatıyor ve alınlarımızı senin için secdeye koyuyoruz, bize yağmur gönder!” sonra devamla “göklerden yağmur dağlar gibi indi.”
(ibn hacer, fethu’l-barî, ııı, 150.)

Câbir b. Abdullah (radıyallahu anh)’tan rivâyetle, Resûllullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“muhakkak allah, sâlih bir adamın sâlihliğinden dolayı, çocuğunu ve çocuğunun çocuğunu, beldesini ve çevresindeki beldeleri de salaha erdirir. ve o aralarında bulunduğu sürece onları muhafaza eder.’’
(ibn cerîr, tefsir’inde (ıı, 241’de) zikretmiştir. nesaî, (tuhfe, xııı, 385’de) zikrettiği gibi sünen-i kübra’nın mevâiz kısmında da zikretmiştir. senedindeki bütün râvîler buhârî ve müslim’in râvîlerinin seviyesindedir. fakat nesai’nin naklettiği râvî güvenilir bir râvî olsada hakkında bazı şeyler söylenmiştir.)

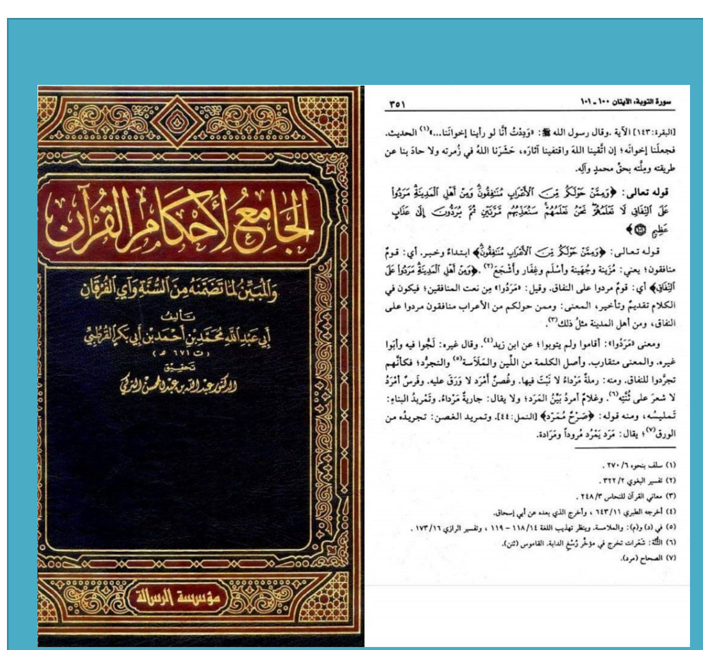
İmam Şafİi: ‘’Peygamber’in ailesi (Ehli Beyt) benim aracım ve onunla aramdaki vesilemdir. onlarin vesilesiyle yarın amel defterimin sağ elimden verilecegini umuyorum.’’
(ibni hacer el heytemi (el-seva'ik al-muhrika li ahl al-zelal va al-zandaka sayfa 180) imam şafi, divan(lubnan, beyrut: darul fikr,2005) 162,#34 el hayrat el lisan(sayfa 69)/ (ayni zamanda omer faruk el debbag tarafindan neşredilmiş ımam safi’nin divaninda dar el erkam yayınevi sayfa 50))

İmam Şafii şöyle anlatıyor: bir ihtiyacım olduğunda, iki rekat namaz kılar, Ebu Hanife’nin mezarına gidip orada dua ederdim. onun bereketiyle ihtiyacım derhal karşılanırdı.
(el-heysemi, el-hayratu’l-hisan, s. 94.)

Osman b. Huneyf (radıyallahu anh) şöyle anlatmıştır:
âmâ (gözleri görmeyen) bir adam, birgün Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)’e gelip şöyle dedi:
— ya Resûlullah! gözlerim görmüyor, duâ edin benim gözlerim iyi olsun. bunun üzerine Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):
— istersen duâ edeyim, istersen sabret, ama sabretmen senin için daha hayırlıdır” buyurdu.
âmâ gözlerinin görmemesinin kendisine çok ağır geldiğini ve açılması için duâ etmesini istedi.
o zaman Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:
— öyleyse git, güzel bir abdest al, iki rekât namaz kıl, sonra şöyle duâ et:
“Allah’ım! rahmet Peygamber’in Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) ile senden istiyor ve sana yöneliyorum. şu hacetimin yerine getirilmesinde, ey Muhammed ben seninle rabbi’me yöneldim. ya rabbi! onu benim hakkımda şefâatçi kıl!”
Osman b. Huneyf (radıyallahu anh) şöyle diyor: bu zat gitti, biz daha Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’ın huzurundan ayrılmamıştık ki tekrar geldi, baktık ki gözleri iyi olmuştu.
(ibn mace, ikame: 189; ahmed b. hanbel ıv, 138; tirmizî ıv, 281-282; ibn mace 1/313; hepsi de osman b. huneyf yoluyla rivâyet etmişlerdir. tirmizî bu hadis için hasen sahih, ebû ishak, hâkim ve zehebî de sahih demiştir.)

Buhârî, et-Tarîhu’l-kebîr , Tirmizî, câmi’,ed-deavât sonları. Tirmizî, hadîsin sahîh olduğunu da söyledi.ibnü Mâce, sünen,salâtül-hâce. ibnü Mâce bu rivâyeti sahîh bulmuştur.Nesâî, amelü’l-yevm ve’l-leyle
(imâm buharî, et-tarîhu’l-kebîr (dârü’l-fikir): 6/209-210; tirmizî, sünen: (h:3578) ; ibnü mâce, sünen:1/157, (h:1385), dârü’l-ma’rife. ;nesâî, amelü’l-yevm ve’l-leyle (h:660))

İmam Kurtubi ,el-camilil-ahkamil-Kuran tefsirinde Tevbe Suresi 100. Ayetin tefsirinde şöyle der ;



سورة التوبة، الآيتان ١٠٠ - ١٠١ ٣٥١

[البقرة: ١٤٣] الآية. وقال رسول الله ﷺ: «وَدِدْتُ أنَّا لو رأينا إخوانَنا...»(١) الحديث. فجعلَنا إخوانَه؛ إن اتَّقينا اللهَ واقتفينا آثارَه، حَشَرَنا اللهُ في زُمرته ولا حادَ بنا عن طريقته ومِلَّته بحقِّ محمدٍ وآلِه.

قوله تعالى: ﴿وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۙ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾﴾

قوله تعالى: ﴿وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ﴾ ابتداءٌ وخبر. أي: قومٌ منافقون؛ يعني: مُزَينة وجُهَينة وأَسْلَم وغِفَار وأَشْجَع(٢). ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ﴾ أي: قومٌ مردوا على النفاق. وقيل: «مَرَدُوا» مِن نعت المنافقين؛ فيكون في الكلام تقديمٌ وتأخير، المعنى: وممن حولكم من الأعراب منافقون مردوا على النفاق، ومن أهل المدينة مثلُ ذلك(٣).

ومعنى «مَرَدُوا»: أقاموا ولم يتوبوا؛ عن ابن زيد(٤). وقال غيره: لَجُّوا فيه وأَبَوا غيره. والمعنى متقارب. وأصل الكلمة من اللِّين والمَلاسة(٥) والتجرُّد؛ فكأنَّهم تجرَّدوا للنفاق. ومنه: رملةٌ مَرْداءُ لا نَبْتَ فيها. وغُصنٌ أَمْرَد لا وَرَقَ عليه. وفَرسٌ أَمْرَدُ لا شعرَ على ثُنَّتِه(٦). وغلامٌ أمردُ بَيِّنُ المَرَد؛ ولا يقال: جاريةٌ مَرْداءُ. وتَمْريدُ البناءِ: تَمليسُه، ومنه قوله: ﴿صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ﴾ [النمل: ٤٤]. وتمريد الغصن: تجريدُه من الورق(٧)؛ يقال: مَرَد يَمْرُد مُروداً ومَرَادة.

(١) سلف بنحوه ٦/ ٢٧٠ .
(٢) تفسير البغوي ٢/ ٣٢٢ .
(٣) معاني القرآن للنحاس ٣/ ٢٤٨ .
(٤) أخرجه الطبري ١١/ ٦٤٣ ، وأخرج الذي بعده عن أبي إسحاق.
(٥) في (د) و(م): والملامسة. وينظر تهذيب اللغة ١٤/ ١١٨ - ١١٩ ، وتفسير الرازي ١٦/ ١٧٣ .
(٦) الثُّنَّة: شَعَرات تخرج في مؤخَّر رُسْغ الدابة. القاموس (ثنن).
(٧) الصحاح (مرد).

İmam kurtubinin tefsirinin kapağı ve söz konusu sayfası

‘’Muhammedin ve alinin (ehli beytinin) hakkı için bizi onun yolundan , dininden ayırmasın.’’

Görüldüğü gibi tevessül caizdir. 1000 yıldır kimse islamın ne olduğunu bilmedi , anlamadı da bir sizmi anladınız ey vehhabi/selefiler ?

Sizler tıpkı mealistler (kuran yeter hadise gerek yok diyenler) gibi sonradan çıkmışsınız ve yüzlerce alimin, Peygamber efendimizin sallallahu aleyhi vesellem öğrencileri olan sahabelerin islamı bilmediğini , anlamadığını iddia ediyorsunuz.

Teberrük, bereket istemek manasındadır. Bir şey vasıtasıyla, berekete ve feyze nail olmayı ifade eder. Tanımı biraz daha açacak olursak, şöyle ifade edebiliriz: Bir kimseye olan muhabbetten dolayı, ona ait olan eşyalara ve onun yaşadığı yerlere hürmet göstermek, “teberrük” kelimesiyle ifade edilmiştir.[21]

Şerefü'r-Ravha, Medine-i Münevvere'ye iki konak mesafede bir yerdir. Buranın fazileti hakkında Ebu Hureyre Hazretleri tarafından rivayet edilen hadis-i şerifte Peygamberimiz (asm) şöyle demiştir: "Burası cennet vadilerinden bir vadidir. Bu vadide benden evvel yetmiş peygamber namaz kılmıştır. İmran oğlu Musa da İsrailoğullarından yetmiş bin kişi ile hac veya umreye niyet etmiş olarak buraya uğramıştır." (Ayni, Umdetu'l-Kari, 4/269; İbni Şebbe, Tarihi'l-Medineti'l- Münevvere, 1/80; Vefaü'l-Vefa, 2/167-168)

Abdurrahman İbni Ebi Amre (ra) (Kebşetü’l-Ensariyye denen) ninesinden rivayet etmiştir ki: “(Bir defa) Resulullah (asm) onun evine girip, yanında asılı bulunan su tulumundan ayakta su içti. Kebşe (ra) da Resulullah (asm)'ın mübarek ağzının dokunduğu tulumun ağzının bereketini umarak onu kesti (sakladı).” (İbni Mace, Eşribe:21, No: 3423, 2/1132, Tirmizi, Eşribe: 18, No:1892, 4/306, Humeydi, Müsned, No: 354, 1/172, Taberani, Mu’cem-i Kebir, No: 8, 25/15)

Yine Enes İbn-i Malik (ra)'dan, “Ümmü Süleym (ra)'nın Resulullah (asm)'ın içtiği kırbanın ağzını evinde bereket için sakladığı” rivayet edilmiştir. (Ahmed İbni Hanbel, Müsned, No: 12189, 4/238)

Hz. Ebubekir-i Sıddık (ra)'ın kızı Esma (ra), Kisra’ya mensup (Acem hükümdarlarının giydiği) ipekten yaması bulunan, kenarları diba (kalın kıymetli ipek) ile geçilmiş taylasanlar (iki parmak genişliğinde ipekten uzun şeritleri) olan cübbesini çıkarıp (göstererek) şöyle dedi:

[21] Teberrük haktır, sayfa 4, Sinan yılmaz

“İşte bu, Resulullah (asm)'ın cübbesidir. Bu cübbe vefatına kadar Hz. Aişe'nin yanında idi. O vefat edince ben aldım. Resulullah (asm) onu giyerdi. Biz de onu hastalar için yıkıyoruz (suyunu onlara içiriyoruz). Onunla şifa talep ediliyor.” (Müslim, Libas ve Ziynet: 2, No: 2069, 3/1641)

İmam-ı Nevevi Hazretlerinin beyanına göre, bu hadis-i şerif, Salihlerin eserleriyle teberrükte bulunmanın müstehab olduğuna delalet etmektedir. (Sahih-i Müslim, Şerhü’n-Nevevi, 14/44)

İbni Kuseyd ve Utbi'den rivayet edildiğine göre, Mescid-i Nebevi tenhalaştığında Resulullah (asm)'ın ashabı, minberin kabr-i şerif tarafındaki Rummane’ye (Resulullah'ın sağ eliyle tuttuğu nara benzeyen topuza) sağ elleriyle dokunup teberrükte bulunurlar, sonra kıbleye yönelip bu vesile ile Allah Teâlâ’ya yalvarırlardı. (Kadı İyaz, Eş-Şifa bi Ta'rif-i Hukuki'l-Mustafa, 2/86, İbni Sa'd, Tabakat, 1/254)

Abullah İbni Ömer (ra)'dan rivayet edildiğine göre, insanlar Resulullah (asm) ile birlikte Semud kavminin toprağı olan Hicr’de konakladıklarında, oranın kuyularından su çekip onunla hamur yoğurdular. Bunu gören Resulullah (asm), çektikleri suyu dökmelerini, hamuru da develerine yem yapmalarını emir buyurdu. Ayrıca onlara, (Hz. Salih'in mucizesi olmak üzere kayadan çıkan) dişi devenin içtiği kuyudan su çekmelerini emretti. (Müslim, Zühd: 1, No: 2981, 4/2286)

İmam Nevevi Hazretlerinin beyanına göre, bu hadis-i şerif, zalimlerin su kuyularından kaçınıp, salihlerin kuyularından su alarak teberrükte bulunmaya teşvik etmektedir. (Nevevi, Şerh-u Müslim, 18/112)

Mezhebe uymak, tabi olmak lazımdır.

‘’İslâm’da birinci dereceyi kazanan Muhacirler ve Ensar ile onlara güzelce tâbi olanlar yok mu? Allah onlardan razı, onlar da Allah’tan râzı oldular. Allah onlara içlerinden ırmaklar akan cennetler hazırladı. Onlar oralara devamlı kalmak üzere gireceklerdir. İşte en büyük mutluluk, en büyük başarı!’’ (Tevbe suresi 100. ayet)

Ayette sahabelere ve onlara tabi olanlara cennet vaad ediliyor : ‘’ . Allah onlara içlerinden ırmaklar akan cennetler hazırladı.’’ Kime hazırladı ayetin başında ‘’ ’İslâm’da birinci dereceyi kazanan Muhacirler ve Ensar ile onlara güzelce tâbi olanlar yok mu?’’ buyruluyor. Bu ayet hadislerin dinde delil olduğuna ve Ehl-i sünnetin hak yol olduğuna delildir.

Peygamber efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: “Muhammed’in canı kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki; Muhakkak ki benim ümmetim yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır. Bunlardan bir tanesi cennette, yetmiş iki tanesi cehennemdedir.”
“-Ey Allâh’ın Rasûlü, cennette olanlar kimlerdir?” diye sorulunca Rasûlüllah -sallâllâhu aleyhi ve sellem-:
“-Ehl-i Sünnet ve’l-Cemaattir. (Benim ve ashâbımın yolunda gidenlerdir.)” buyurdu. [İbn-i Mâce, Hadis no: 3992.]



Hadis ,sahabe ve mezheb savunmasına dair bazı Türkçe kitaplar

Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem, "Herhangi bir ihtilâfla karşılaştığınızda size düşen görev, benim sünnetime ve Hulefâ-yi Râşidîn'in sünnetine uymaktır" demiştir. (Müsned, IV, 126, 127; Dârimî, "Muḳaddime", 16; İbn Mâce, "Muḳaddime", 6; Ebû Dâvûd, "Sünnet", 5; Tirmizî, "İlim", 16)

Abdullah b. Amr b. el-Âs (r.a.), Allah Resûlü'nü (s.a.v.) şöyle derken işittiğini nakleder: "Kuşkusuz Allah, ilmi kullarının arasından çekip almaz. Bilakis âlimlerin vefatıyla ilmi alır. Sonunda hiç âlim kalmayınca, insanlar cahil kimseleri önder edinirler. Onlara birtakım sorular sorulur, onlar da bilgisizce fetva verirler. Böylelikle hem kendileri sapar hem de (insanları) saptırırlar." (Buhârî, İlim, 34)

Sehl b. Ebî Hasme, Rasûl-i Ekrem hayattayken Muhacirler'den Hz. Ömer, Osman, Ali'nin; Ensar'dan Übey b. Ka'b, Muaz b. Cebel ve Zeyd b. Sâbit'in fetva verme ehliyetini kazandıklarını söyler. Bir başka sahâbî Ali b. Abdillah b. Yesâr bunlara Abdurrahman b. Avf'ı ekler. Kendilerinden yapılan birçok rivayette onlar,yargılama konusunda Hz. Ali, miras konularında Zeyd b. Sâbit, haram-helal konularında Muaz b. Cebel ve Kur'ân-ı Kerim konusunda Übey b. Ka'b'ın daha nitelikli bir donanıma sahip olduklarını beyan etmişlerdir. [Buhârî, "Tefsir", 2/7; Tirmizî, "Menâkıb", 32; İbn Mâce, "Mukaddime", 11; Hacvî, el-Fikru's-sâmî, I-II, 232-234.]

İbn Hazm , fetvaları kaynaklarda yer alan sahâbî sayısının 162'ye ulaştığını, bunlardan 20'sinin kadın olduğunu belirtir. [İbn Hazm,"Ashâbü'l-fütyâmine's-sahâbe ve men ba'dehüm alâ meratibihim fî kesrati'l-fütyâ", Cevâmiu's-sîre, (thk. İ. Abbas-N. Esed), Kahire ts. (Dâru'l-Maârif), s. 319-323.]

100.000 sahabe vardı bunların içinde sadece 162 sahabeye tabi olunuyor peki 100.000’den 162 çıkarsa kaç kalır ? 99.838 kalır yani mezhebe uymayı reddeden bir kimse 99.838 kişi yanıldı bir ben doğruyu buldum demiş oluyor bu 99.838 kişi kimdi ? dini direk Peygamber efendimizden sallallahu aleyhi vesellemden öğrenen sahabelerdi.

Mezhebe uymanın lüzumuna dair ve hadislerinde dinde delil olduğuna dair pek çok kitapda yazılmıştır.

Vehhabi/selefilerin sapıklıkları (ehl-i sünnete aykırı) görüşleri daha pek çoktur ki bu kadarına cevap vermeyi kafi gördük.

EK: BU HRİSTİYANLIK NİÇİN BATILDIR ? RİSALESİ

Bismillah.

İNCİL YAZARLARI

Karen Arınstrong şöyle der :
''İncil-i şerifleri kimin yazdığını bilmiyoruz. ilk kez ortaya çıktıklarında, anonim olarak dolanmışlar ve eski kilisenin önemli figürlerine daha sonra atfedilmişlerdi. yazarlar, yunanca yazmış ve roma lmparatorluğu'nun helenistik şehirlerinde yaşamış yahudi-hıristiyanlardı ve yalnızca her biri kendi eğilimine sahip yaratıcı yazarlar değil, eski malzemeyi tekrar gözden geçiren yetkin düzeltmenlerdi. markos yaklaşık 70 yılında, matta ve luka 80'lerin, yuhanna ise 90'ların sonunda yazdı. dört lncil-i şerif'in tümü, bu travmatik dönemin korku ve tedirginliğini yansıtır. yahudiler kargaşa içindeydi. roma'yla savaş aile ve toplulukları bölmüştü. bütün farklı mezhepler tapınak geleneğiyle aralarındaki ilişkiyi yeniden düşünmek durumundaydı.'' (1)

tanınmış Kitab-ı Mukaddes yazarları araştırmacılarından E. P. Panders, The Historical figure of Jesus (isa'nin tarihi kimliği) isimli kitabında incillerin yazılılışını şöyle açıklar :
''mevcut kanıtlar göstermektedirki inciller ikinci yüzyılın ikinci yarısına kadar isimsiz olarak kalmışlardır... sahip olduğumuz inciller ikinci yüzyılın ilk yarısında zikredildi. fakat her zaman anonim olarak. yaklaşık 180 yılında aniden isimler belirmişti. o zaman bir çok incil vardı sadece bizim sahip olduğumuz gibi dört incil değildi ve hristiyanlar hangisinin yetkili olduğunu belirlemek zorundaydılar. bu önemli bir mesele idi fikir olarak çok önemli farklılıklar vardı. kimin kazandığını ise biliyoruz : bu dört incilin -ne daha az ne de daha çok – İsanın güvenilir kayıtları olduğunu düşünen hristiyanlar kazanmışlardır.''(2)

from jesus to crist, the origins of the new testament , images of jesus kitabının yazari Paula Fredriksen şöyle der :
''İsanın şu an yunanca olan bazı sözleri toplanmış ve şuan kayıp olan bir belge haline getirilmişti bu belgeye günümüz araştırmacıları q adını verirler. öszlü gelenekler ise çeşitli hristiyan topluluklar tarafından biraraya getirilmiş katlanarak büyümüş ve elden ele dolaşmıştır. bunların bir kısmı isimsiz yahudi olmayan hristiyanlar tarafından 70'li yıllarda kağıda döküldü. bu kişiler yazar değildi ve bir eser meydana getirmediler. anlatılan hikayeleri metinler haline getirdiler. bunun sonucunda markos incili meydana geldi.''(3)

Kitabı Mukaddes araştırmacısı John Dominic Crossan, the birth of christianity, discovering what happened in the years immediately after the execution of jesus adlı çalışmasında marcus j. borg ve barry henautun incil yazarları hakkında şu yorumlarını aktarır :
''incilleri isa hakkında gerçek bir bilgi kaynağı olarak nasıl kullanabiliriz ? inciller kelimesi kelimesine kendi yazarlarının sesleridir. onların arkasında da isa hakkında konuşan toplumdan isimleri belirsiz kişiler bulunmaktadır. bu seslerin içinde de isanın sözlerinden ve yaptıklarından izler bulunmaktadır. isa hakkında doğru bilgileri toplamak için iki çetin aşamayı geçmek gerekir. bunlardan birincisi hangilerinin isaya ait olduğunu bulmaktır. ikinci adım ise nu bilgileri 1. yüzyıldaki yahudi dünyasının tarihi yapılanması içine yerleştirmektir.''(4)

Paula Fredriksen yine derki :
''İsa aramice konuşuyordu ve tebliğini de aramice konuşan yahudilere , filistinlilere ve göçebelere yapıyordu. ancak incillerin yayılmasında rol oynayan kişilerin dilleri yunanca idi. isanın sözlü tebliği ve tüm

yaptıkları yunancaya yine sözlü olarak çevrildi. bu çevrilen güvenilirliğinden emin olmak ise mümkün değildir. sözlü kaynaklar üzerinde yapılan psikolojik vr antropolojik araştırmalar bu kaynaklarıın tarihi açıdan güvenilirlikten çok uzak olduğunu ortaya koymuştur. aktarmma sırasında hata olmaması mümkün değildir. çünkü gözlem yapan ve aktaran kişi bir insandır. eğer bu bilgiler yazılı hale gelmeden önce birçok kişi tarafından aktarılarak yazan kişiye ulaşmaşsa o zaman her zincirde farklı eklemeler düzeltmeler ve değiştirmeler olmuştur. sonuç olarak isa ile ilgili sözlü aktarılan bilgiler bize incilde gerçekten söylenenler ve o dönemde gerçekten olanlar hakkında bilgi vermektedir. ama aynı zamanda da bu aktarım sırasında değişiklikler olabileceğini kabul etmek zorunlu kılar.'' (5)

the gospel truth kitabının yazarı David Van Biema şöyle der :
''çoğu uzmanın doğruluğunu kesin olarak kabul ettikleri şey incillerin havarilerin değil onların değil onların adı bilinmeyen taraftarlarının ürettikleri metinler olduğudur. her biri isanın hayatıyla ilgili farklı bir tablo sunmuşlardı.en erkeni isadan yaklaşık 40 yıl sonra yazılımıştır.''(6)

Yuhanna incilini Yuhanna yazmamıştır. Cevab veremedi adlı kitabda şöyle der :

''Yuhannanın yirmibirinci babın yirmidördüncü ayetinde (işte bu cümleleri [yani Yuhanna incilini] yazan ve doğruluğuna şehâdet eden şâkird budur, [yanî Yuhannâdır.]. Biz onun şehâdetinin doğru olduğunu biliriz) denilmekdedir. Görülüyor ki, bu sözü Yuhannâ hakkında, Yuhannâ Incilini yazan kâtib söylemişdir. Bu âyetde Yuhannâya gâib zamîri olan (O) ile işâret edilmiş, asıl kitâbı yazan (uyduran) kâtib kendisini mütekellim, (yazan kimsenin kendisi) sigası ile (Biz) diye yazmışdır. Bundan anlaşıldığı gibi, Yuhannâ incilini yazan Yuhannanın kendisi olmayıp, bir başkasıdır. Kendisi, Yuhannânın sehâdetinin dogru oldugunda ma'lûmâtı olduğunu iddiâ etmişdir. Bunlardan anlaşılan; bu Incîli yazan adam Yuhannânın bazı mektûblarını ele geçirip, bazı ibâreleri çıkarmış, bazı şeyler de ilâve ederek, bu kitâbı yazmısdır.''(7)

Biz deriz ki burada Yuhannanın ve diğer üç İncil rivayet kitaplarıdır zira Yuhanna incilinin 21. Bab 24-25 ayetlerinde şöyle geçer ;

'' Bu olaylara şahitlik eden ve bunları kaydeden kişi işte o şakirttir. Onun şahitliğinin doğru olduğunu biliriz. İsa'nın yaptığı daha birçok şey vardır. Eğer bunların hepsi bir bir kaydedilecek olsaydı, herhalde yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.''

Aklı başında olan her insan dört incile bakarsa görecekki incil İsa aleyhisselam hakkındaki rivayetlerle doludur Yuhanna incilinin bu ayetleri de bize zaten bunu açıkca beyan eder. Ayrıca senedleri (ravi-rivayet edenlerin zinciri) bile sağlam değil ve hatta yoktur bu durumda da bugünkü İnciller güvenilir değiller.

Biz bunu dediğimiz zeman şöyle sorabilirler '' Kuran ve Hadisler peki ?'' Bunun cevabı açıktır Eshab-ı Kiram kuranın her bir ayetini ezber ederdi, yazılırdı da daha Eshab-ı Kiram zemanında kitap haline getirildiği biliniyor şu halde Kuran hakkında böyle bir iddiada bulunmak aklen mantık dışıdır kaldı ki her zeman Kuran hafızları var oldu. Hadislerde yine Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi vesellem zemanında yazıldı.Diyanetin hadislerle İslam adlı kitabında bu hususta şöyle özet bilgi verilir :

''hazreti Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) zamanında hadislerin sahifeler halinde bazı sahabiler tarafından yazıldığı bilinmektedir. hadis sahifesi olduğu belirtilen bazı sahabiler şunlardır:
Sa'd b. ubade
Ali b. Ebu Talib
Semüre b. Cündeb
Ebu Hüreyre
Abdullah b. Amr b. el-As
Abdullah b. Abbas
Abdullah b. Ömer
Cabir b. Abdullah'' (8)

Kaldıki Eshabı kiram devrinde yetişmiş Alimlerde kitap yazdı bunlardan biriside Muvatta adlı hadis kitabının müellifi İmam Malik rahmetullahi aleyh dir.

Luka incilinin yazarıda İsa aleyhisselamı görmedi, Luka bab 1, 1-2-3-4 ayetlerde şöyle geçer :

‘’Şimdiye kadar birçok kişi aramızda geçen olayları kayda geçirmeye girişti. **Biz de onlar gibi bu olayların haberini, başlangıçtan beri görgü şahitlerinden ve Tanrın'ın kelâmını vazetmekle vazifeli olanlardan aldık.** Ben de bütün bu olanları başından itibaren dikkatlice inceledim; muhterem Teofilos, bunları sana sırasıyla yazmaya karar verdim. Bunu, duyduklarının doğru olduğunu bilesin diye yaptım.’’

Lukanın bu ayetini izah etmemize gerek yoktur zira bu ayet açıktır.

TESLİS İNANCI

Teslis “Bir şeyin ucte birini almak; bir işi üc defa yapmak ; iki kişiyi üçe tamamlamak ” anlamındaki Sels kökünden tef'il kalıbında türemiş olup "kendisini katmak suretiyle iki kişiyi uce tamamlamak; bir şeyi üç rükünden oluşmuş hale getirmek" demektir. Teslis Türk dilinde daha çok “hıristiyanlarc a Tanrı'nın üç unsurdan oluştuğu inancı “ manasında kullanılır. Arapca’d a “üç unsurdan oluşan ” manası salus kelimesiyle karşılanır. Bunun yanında Hıristiyan Araplar arasında “zat ı iiahiyyede üç aslın bulunmasının sırrı’’ muhtevasında teslisde kullanılmaktadır. (9)

Makrosun 12. Babının 28-29-30-31-31-32-33-34 ayetlerinde şöyle geçer :

‘’Din âlimlerinden biri İsa'ya geldi. İsa'nın Ferisilerle ve Sadukilerle tartıştığını duydu. Ne kadar iyi cevaplar verdiğini fark etti. İsa'ya, "En önemli emir hangisidir?" diye sordu. İsa şöyle cevap verdi: "En önemli emir şudur: 'Ey İsrail halkı, dinle! Rab Tanrımız tek Rab'dir.Rab Tanrıın'ı bütün kalbinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün kuvvetinle sev.' İkinci önemli emir şudur: 'Komşunu kendini sevdiğin gibi sev.' Bunlardan daha büyük emir yoktur." Soruyu soran din âlimi, "Hocam, doğru söyledin" dedi, "Rab birdir, ondan başka ilâh yoktur demekte haklısın.İnsan Tanrıy'ı bütün kalbiyle, bütün aklıyla, bütün kuvvetiyle sevmelidir. Komşusunu da kendini sevdiği gibi sevmelidir. Bu emirleri yerine getirmek, yakmalık adaklardan ve başka kurbanlardan daha önemlidir." İsa adamın akıllıca konuştuğunu görünce ona, "Sen Tanrının
Hükümranlığı'na çok yakınsın" dedi.’’

Mattada şöyle geçer 14. Bab 33. Ayette :

‘’Teknedekiler İsa'nın önünde yere kapandılar ve O'na, "Sen hakikaten Allah'ın semavî Oğlu'sun!" dediler.’’

Lukada 4. Bab 22. Ayette :

Mukaddes Ruh semadan bir güvercin biçiminde İsa'nın üstüne indi ve semadan şöyle bir ses duyuldu: "Sen benim sevgili semavî Oğlum'sun, senden razıyım."

Bu ayet arasında çelişki var :

Yukarda Markosda geçen ayetlerde Allahın bir olduğu kendisinden başka ilah olmadığı geçiyor yukarda matta ve lukadan naklettiğim ayetlerde Allahın oğlu olduğunu geçiyor. Eğer Allahın oğlu ise bu durumda oda ilah olur zira insan insanı doğurur hiç melek doğuran insan görüldümü ? hayır görülmedi bu ayetlerde çelişki böyledir.

hristiyanlara ezeli tek ilah cisim midir ? et ve kandanmı olmuştur ? yoksa cisim olmak ve et kandan meydana gelmek ezeli tanrı hakkında muhal (olanaksız) midir ? diye sorulur. eğer muhaldir derlerse hazreti isa aleyhisselamın rab olmaması gerekir. zira mesihin et ve kandan oluşması ve insan niteliklerinden hiçbir niteliğe uygun olmaması dört incilin şehadetiyle zikredilmektedir. eğer et ve kandan oluşmaktadır derlerse ; tevart ve incil onları yalanlar. zira tevratta ‘’ beni semadaki ve yerdeki hiçbir şeye benzetmeyin.’’ (çıkış 20:4) sözü yer alır. aynı şekilde incilde ‘’tanrı yemez içmez asla birisine görünmez.’’ (romalılara mek. 1:20) ibaresi yazılıdır.

holy bible (revised standart version, new york glasgow 1971) baskısında, markos incili'nin ilk cümlesinde, isa aleyhisselamdan "allah'ın oğlu" şeklinde bahsedilmektedir. buraya bir bir dipnot düşülmüştür ve şöyle denmektedir "diğer eski otoriteler (allah'ın oğlu) ifadesini yazmamışlardır."

Fransızlar, Muhammed Taflâtî'yi malta adasına götürdüler. malta, o zaman islâmiyetin ve müslümanların düşmanlığını yapanların bulunduğu mühim bir merkezdi. muhammed taflâtî, orada bulunduğu zaman hıristiyan papazlarla uzun münâzaralarda bulundu. papazların bir tânesi arabçayı ve mantık ilmini çok iyi biliyordu. o ve diğer papazlar, muhammed taflâtî ile yaptıkları münâzara sonunda susmak zorunda kaldılar. Yapılan münâzaralar, hazret-i îsâ'nın ilâh olup olmadığı hakkında idi. muhammed taflâtî, hazret-i îsâ'nın aleyhisselam ilâh olmadığını, onun sâdece allahü teâlânın kulu ve peygamberi olduğunu, papazlar ise hazret-i îsâ'nın ilâh olduğunu söylüyorlardı. **papazların ileri gelenlerinden biri, muhammed taflâtî'ye şöyle dedi: "ey muhammedî! hazret-i îsâ'nın hakîkati, ilâhın hakîkati ile birleşip tek bir hakîkat olmuştur." bunun üzerine muhammed taflâtî; "eğer mesele dediğin gibi olsaydı. ilâh ve hazret-i îsâ'nın hakîkatlarının birleşmelerinden önce, şu üç ihtimalden birisinden başkası tasavvur edilemezdi. ya ikisi de kadîm, yâhut ikisi de hâdis (sonradan var olan) veya birisi kadîm diğeri hâdis olurdu. hâlbuki bütün bu ihtimaller bâtıldır. o zaman bu ihtimallere göre düşünülen birleşme de hükümsüz olur. meselâ birinci ihtimâle; yâni hakîkatların birleşmesinden önce ikisinin de kadîm olmalarına gelince, böyle düşünmek katî olarak her ikisinin de hâdis olduklarına götürür. çünkü birkaç şeyden meydana gelmek, sonradan var olanların temel husûsiyetlerindendir. hâdis yâni sonradan var olan şey ilâh olamaz. ikinci ihtimâlin, yâni her ikisinin hâdis olması da bâtıldır. çünkü ilâhın hâdis olması muhal olup mümkün değildir. üçüncü ihtimâle gelince, bu da bâtıldır. böyle düşünmek de imkânsızdır. çünkü bu ihtimâlde, kadîm olan ilâhın terkîbden sonra hâdis olması, hâdis olanın da kadîm olması lâzım gelir. böyle bir durum ise hakîkatlerin değiştiklerini söylemek demek olur ki, böyle bir şey bâtıldır. hem sonra bu üçüncü ihtimâlden iki zıd şeyin, ilâh ile ilâh olmayanın, ilâhın yarattığı bir şeyin birleşmesi hâli ortaya çıkar ki, böyle iki zıddın birleşmesini hiçbir akıl sâhibi söylememiştir" dedi.** papazlar bu sözler karşısında verecek cevap bulamayıp, şaşırıp kalınca, ileri gelenlerinden ve en bilgili olanı; "bu pek ince ve derin bir mesele olup, bizim akıllarımız bunu anlıyamaz" dedi. bunun üzerine muhammed taflâtî; "bunlar bizde sonda değil başlangıçta öğrenilen bilgilerdir." dedikten sonra papazların ileri gelenine; "doğru söyle! îsâ aleyhisselâm puta (hâşâ) tapınır mıydı?" diye sorunca, papaz; "hayır, hazret-i îsâ haça tapmazdı. ancak haç, hazret-i îsâ'dan sonra ortaya çıkmıştır. fakat biz ilâhın benzerine tapıyoruz." dedi. muhammed taflâtî; "doğru söyle! allahü teâlâ başkasına benzer mi?" diye sorunca, papaz; "hayır benzemez" dedi. bunun üzerine muhammed taflâtî; "öyleyse şu haçı, katran ve ziftle yakmak gerekir." dedi. muhammed taflâtî ile o papaz arasında daha başka münâzaralar oldu. papazın, islâmiyet, kur'ân-ı kerîm ve muhtelif mevzûlardaki yanlış fikirlerine sağlam ve delîlli cevaplar verdi. muhammed taflâtî'nin yaşı o sırada 19 idi. papaz ona; "sen bu kadar bilgiyi nereden öğrendin" diye sordu. muhammed taflâtî ona; "senin bana sorduğun bütün suâller, bizim başlangıçta öğrendiğimiz bilgilerdir. eğer sana derin, ince ve yüksek bilgilerden bahsetmiş olsaydım, hayretler içinde kalırdın" dedi. papaz, onunla münâzarayı bırakmak zorunda kaldı. ondan sonra muhammed taflâtî'nin şöhreti papazlar ve malta'nın ileri gelenleri arasında yayıldı. nereye gitse ona hürmet ve ikrâmda bulunuyorlardı. muhammed taflâtî, bir gece esirlikten kurtulacağına dâir bir rüyâ gördü. ertesi gün bir gemi ile iskenderiyye'ye gitme imkânı buldu. oradan mısır'a geçti.(10)

Çin Fagfûru, papazlara (Ben sizden ba'zı şeyleri süâl edecegim. Bunlara cevâb verin) dedi ve şöyle sormaya başladı: (Ilk süâlim şudur: Siz, Allah, hem bir, hem de üçdür diyorsunuz. Bu, iki iki dahâ beş eder gibi, ma'nâsız bir lafdır. Bu isin aslını bana îzâh edin!) Papazlar cevâb veremedi. (Bu, Allahın bir sırrıdır.insanların aklı buna ermez) dediler. Fagfûr, (Ikinci süâlim şudur: Yeri, göğü ve bütün âlemi yaratan çok kudretli Allah, kullarından birinin işlediği günâh için Onun, bu işden haberi bile olmayan bütün sülâlesini nasıl günâhkâr sayar? Bunların afvı için nasıl olur da, kendi öz oğlunu kurban etmekden başka çâre bulamaz? Bu, Onun büyüklügüne yakışır mı? Buna ne dersiniz?) dedi. Papazlar yine cevâb veremedi**.** (Bu da, Allahın bir sırrıdır) dediler. Fagfûr, (Üçüncü süâlim de sudur: isâ, bir incir ağacından mevsimsiz meyve istemiş, ağaç vermeyince onu kurutmuş. Mevsimi olmadan meyve vermek, bir ağacın yapamıyacağı bir şeydir. Böyle olduğu hâlde, isânın buna kızıp ağacı kurutması, bir zulm degil midir? Bir Peygamber, zâlim olur mu?) dedi. Papazlar, buna da cevâb veremedi**.** (Bu

işler ma’nevî işlerdir. Allahın sırlarıdır. Insanların akılları buna ermez) dediler. Bunun üzerine, Çin Fagfûru, (Ben size izin ve müsâade veriyorum. Gidiniz, Çinin istediginiz yerinde va’z veriniz) diye onlara müsâade etdi. Onlar, Fagfûrun huzûrundan çıkdıkdan sonra, meclisde bulunanlara dönüp, (Ben Çinde böyle saçmalıklara inanacak bir ahmak bulunacağını zan etmiyorum. Onun için bu adamların, bu hurâfeleri va’z etmelerinde, hiçbir mahzûr görmedim. Ben emînim ki, bunları dinleyen vatandaşlarımız, dünyâda ne ahmak kavimler bulunduğunu görerek, kendi dinlerinin kıymetini dahâ iyi anlıyacaklardır) dedi.(11)

ALLAH BİRDİR

Mehmet Yalçın hoca efendi neden İslam doğru din? Adlı yazısında der ki;

Mesela 2 ilah bulunduğu varsayıldığı zaman 3 farklı ihtimal söz konusudur:
1. Ya ikisi zıt şeyleri yapmak isteyebilirler. (Birisi Dünyayı yaratmak isteyip diğeri Onu yok etmek isteyebilir.)
(a) ”˙Ikisinin de dilediği olur.” diyemeyiz , çünkü zıtların birleşmesi aklen muhaldir.
(b) ”Sadece birinin dilediği olur.” dersek o zaman diğeri ilah olamaz.
(c) ”˙Ikisinin de dilediği olmaz.” dersek o zaman ikisi de ilah olamaz. Ama şu alemin varlığı bir Yaratıc’yı gösterdiği için bu şıkda mümkün olamaz.

2. Ya ikisi aynı şeyi yapmak isteyebilirler. (ikisi de Dünyayı yaratmak isteyebilir.)

(a) ”˙Ikisinin de dilediği aynı anda olur.” diyemeyiz , çünkü aklen ”Bir eserin iki müessiri olamaz.”(Daha basit anlaşılması için verilen misal : Mesela bir araba aynı anda iki tünelden çıkamaz.vb.)

(b) ” önce birinin dilediği olur sonra diğerinin dilediği olur.” diyemeyiz çünkü aklen ”Tahsilu’l hasili batılun.” Yani zaten ortada olan bir daha ortaya çıkarılamaz. (Bunun daha iyi anlaşılması için verilen misal: Kapalı kapı o haldeyken kapatılamaz. Yanan lamba o haldeyken yakılamaz. vb.)
(c) ”Sadece birisinin dilediği olur.” dersek o zaman diğeri ilah olamaz.
(d) ”˙Ikisinin de dilediği olmaz.” dersek o zaman ikisi de ilah olamaz. Ama şu alemin varlığı bir Yaratıcı’yı gösterdiği için bu şık da mümkün olamaz.

3. Ya da ikisi farklı şeyleri yapmak isterler. (Birisi Dünyanın yerini diğeri de göğünü yaratmak isteyebilir.)

(a) ”˙Ikisinin dilediği de olur.” dersek o zaman Her iki ilaha da ait olmayan, kendi kontrollerinin dışında şeyler varlık sahnesinde bulunmuş olur. - Ayrıca arada ”Hadd Problemi” oluşur. Yani ”Bir ilah diğerinin yarattığı bir insana kanat takabilir mi? Eğer takarsa diğer bunu engelleyebilir mi? Bunun ölçüsü nedir? vb.” meseleleri ortaya , cıkar.
(b) ”Sadece birinin dilediği olur.” dersek o zaman diğeri ilah olamaz.
(c) ”˙Ikisinin de dilediği olmaz.” dersek o zaman ikisi de ilah olamaz. Ama şu alemin varlığı bir Yaratıcıyı gösterdiği için bu şık da mümkün olamaz.(12)

Yani ALLAH EHADDİR , KENDİSİNDEN BAŞKA İLAH YOKTUR.

TEVRATTAKİ MÜJDE

tesniye 18/18
נ ביא א קִים ל הֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כָּמוֹךָ וְנ תַתִּי ד בָרַי ב פִיו וְ דִבֶּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־ אֲשֶׁר
אֲצַוֶּנּוּ
nāvī āḳīm lāhem miḳḳerev aḥêhem, kāmôẖā; ve-nātatī devāray, be-fīv, ve-diver alêhem, et kol-aşer atsavvenû.
ayetin tercümesi : **onlara kardeşleri arasında senin gibi bir peygamber çıkaracağım**. sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz. kendisine buyurduklarımın tümünü onlara bildirecek.

Tevratın bu ayetinde ‘’Onlara kardeşleri arasından ‘’ geçen Yahudilerin kardeşleri Muhammed Rasulullahın sallallahu aleyhi vesellem mensub olduğu soy olduğu açıktır ‘’senin gibi bir peygamber çıkaracağım’’ kısmıda açıkça bir peygamberin geleceğini beyan ediyor.

Hristiyanlar bu ayette İsa aleyhisselam müjdelendi der halbuki İsa aleyhisselam ile Musa aleyhisselam arasında farklar vardır. Aşağıda gelecek olan ayete görede İsa aleyhisselam değildir :

tesniye 34/10. : וְלֹ א־ קם נ בִיא עוֹד בְ ישְ ר אל כְמ שֶה אֲשֶׁ ר יְ דעוֹ יְהָ וה פ נים אֶל־ פ נִיְם
ve-lo-ḳām nāvī ʿôd be-yisrāel, ke-moşe, aşer yedāʿô yahve, pānīm el-pānīm.
ayetin tercümesi : “israiloğullarından musa gibi bir peygamber gelmedi ve gelmeyecek’’

bu ayet yukarıdaki ayetle çelişiyor şu halde açıkça İsmailoğullarından söz ediliyor.

(YAHUDİLERİN) MESİH'TEN BAŞKASININ BEKLENMEDİĞİ İDDİASI DOĞRU DEĞİLDİR:

Rahmetullah el hindi kitabında der ki :

ehl-i kitabın mesih ve ilyas'tan (aleyhisselam.) başka peygamber beklemediklerini söylemeleri, geçersiz bir iddia olup aslı yoktur. bilakis onlar, mesih ve ilyas'ın dışında başka bir peygamber de bekliyorlardı. yukarıda "öncekilerin sonrakilerle ilgili tafsilatlı bilgi vermesi gerekmez" başlıklı konuda bilgi verildiği gibi, !sanın (aleyhisselam) çağdaşı olan yahudi alimleri yahyaya (aleyhisselam.) önce "sen mesih misin?" diye sormuşlar, yahya (aleyhisselam) bunu inkar edince "sen ilyas mısın?" diye sormuşlardı. yine olumsuz cevap alınca bu sefer "musanın (aleyhisselam.) haber verdiği söz konusu peygamber sen misin?" demişlerdi. şimdi bu soru ve cevaplardan anlaşılıyor ki, o söz konusu peygamber, mesih ve ilyas gibi gelmesi beklenen bir peygamberdi ve ismini zikre ihtiyaç olmayacak şekilde onlar tarafından bilinmekteydi. hatta onun için işaret yeterliydi. yuhanna incili 7. babda isanın (aleyhisselam) sözü nakledildikten sonra şöyle denilir: "halktan bazıları bu sözleri işitince 'gerçekten beklediğimiz peygamber budur' dediler. "bazıları da 'bu mesih'tir' diyorlardı .. :' bu sözden de anlaşılıyor ki, onların sözünü ettiği peygamber, mesih'in dışında birisidir ve bu nedenle mesih ile mukayese etmişlerdir. (13)



Hristiyanlığa reddiye bazı Türkçe eserler.

MESİH'İN SON PEYGAMBER OLDUĞU İDDİASI YANLIŞTIR:

Rahmetullah el hindi der ki kitabında :

Mesih'in (aleyhisselam.) peygamberlerin sonuncusu olup ondan sonra peygamber olmadığını iddia etmeleri, yanlış ve asılsız bir iddiadır. zira bir önceki konuda görüldüğü gibi, ehl-i kitap, mesih ve ilyas'ın (aleyhisselam) dışında bir peygamber bekliyorlardı. beklenen peygamberin mesih'ten (aleyhisselam) önce geldiği bir delil ile sabit olmayınca elbette mesih'ten (aleyhisselam) sonra gelecektir. çünkü hıristiyanlar havarilerin ve pavlus'un peygamberliğini ve hatta onlardan başkalarının peygamberliklerini de kabul ederler. resullerin işleri kitabı ıı. babda şöyle denilir: "o günlerde yeruşalim'den antakya'ya bazı peygamberler geldi. bunlardan hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını ruh aracılığıyla bildirdi. bu kıtlık, klavdius'un

imparatorluğu sırasında oldu:' o halde onların hepsi, inciller'in beyanı üzere peygamber idiler. onlardan biri olan hagavos adlı bir peygamber, şiddetli bir kıtlık olacağını önceden haber vermiştir. resullerin işleri kitabı 2ı. babda şöyle denilir: "oraya varışımızdan birkaç gün sonra yahudiye'den hagavos adlı bir peygamber geldi. bu adam bize yaklaşıp pavlus'un kuşağını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, "ruhulkudüs şöyle diyor: 'yahudiler, bu kuşağın sahibini yeruşalim'de böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler:' bu ibarede hagavos'un peygamber olduğu açıkça ifade edilmektedir. bazan hıristiyanlar, mesih'in (aleyhisselam) son peyamber olduğu şeklindeki iddialarını ispat etmek için onun matta incili 7/15'te nakledilen şu sözüne tutunurlar: "sahte peygamberlerden sakının! onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır:' buna tutunmaları ilginçtir; zira mesih (aleyhisselam) sahte peygamberlerden sakınmayı emretmiş, sadık peygamberlerden değil. bu sebeple peygamberleri "yalancı" sıfatı ile zikretti. eğer "benden sonra gelecek her peygamberden sakının!" demiş olsaydı, -zikredilen şahısların peygamberlikleri sabit olduğundan bu sözün tevili gerekse de- belki görünüşe göre ona tutunma sebebi olabilirdi. gerçekten isanın (aleyhisselam) göğe yükseltilmesinden sonraki ilk nesilden, yeni ahid'deki mektuplardan anlaşıldığı üzere, pek çok sahte peygamber zuhur etmiştir. pavlus'tan korintoslular'a ikinci mektup ıı. babda şöyle denilir: "övündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatçılara fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim. bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine mesih' in elçisi süsü verenlerdir:' buna göre azizleri pavlus, gederli sahte peygamberlerin kendi döneminde zuhur ettiğini ve kendilerine mesih'in elçileri süsü verdiklerini bütün dünyaya ilan etmiştir. tefsirci adam clarke, bu sözlerin şerhiyle ilgili şöyle der: "bu şahıslar, yalan söyleyerek kendilerinin mesih'in elçileri olduklarını iddia etmişlerdir. aslında onlar mesih' in elçileri değildi; vaaz edip çok çalışıyorlardı. fakat asıl maksatları, menfaat temin etmekti:' yuhanna birinci mektup 4. babda şöyle der: "sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. çünkü birçok sahte peygamber, dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor:' pavlus'tan korintoslular'a ikinci mektup ile yuhanna'nın birinci mektubu'ndaki ifadelerden sahte peygamberlerin havariler zamanında ortaya çıktığı açıkça anlaşılmıştır. resullerin işleri kitabı 8. babda şöyle denilir: "ne var ki, kentte bir süreden beri büyücülük yapan ve samiriye halkını şaşkına çeviren simun adlı biri vardı. simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu. küçük büyük herkes onu dikkatle dinler, 'büyük güç dedikleri tanrı gücü işte budur' derlerdi:' yine aynı kitabın 13. babda ise şöyle denilir: ''adayı baştan başa geçerek baf' a geldiler. orada büyücü ve sahte peygamber baryeşu adında bir yahudi ile karşılaştılar:' aynı şekilde, isanın (aleyhisselam) haber verdiği gibi "mesih benim" diyen sahte deccaller de zuhur edecektir. matta incili 24. babda açıkça ifade edildiği gibi o şöyle demiştir: "isa onlara şu karşılığı verdi: sakın kimse sizi saptırmasın! birçokları, 'mesih benim' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar:' mesih'in (aleyhisselam) maksadı, bu sahte peygamber ve yalancı mesihlerden sakındırmaktır; gerçek peygamberlerden değil. bu sebeple, yukarıda zikredilen sözünden sonra 7. babda şöyle der: "onları meyvelerinden tanıyacaksınız. dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilirmi?" hazreti Muhammed sallallahu aleyhi vesellem gerçek peygamberlerdendir. (14)

<u>**YAHUDİ ALİMİN İTİRAFI**</u>

yahudi alim natanel ben feyyûmî kitabında der ki :

“bize gelince, atalarımızdan uyarıcıların uyarıları hiçbir zaman kesilmedi ve onlardan (israiloğullarından) peygamberler hiç eksik olmadı. bu yüzden onun [hz. muhammed’in] peygamberliği ataları uyarılmayan bir kavme [araplara] yöneliktir”(15)

Yahudi bilgin itiraf ederken dahi çarpıtıyor sadece Araplara geldiğini söylüyor. Halbuki son peygamberin bir vasfı da bütün milletlere peygamber olarak gönderilmesidir.

<u>**MÜJDELER ÇOKTUR**</u>

vişnu puran adlı kitabın 24. bölümünde şöyle denilmektedir: “vedalar (gerçek ilim kitapları) tarafından öğretilen hareket ve fiiller, hakîkî müesseseler, mevcudiyetlerini tam kaybedecekleri sırada, bu karanlık çağların sona ermesi yaklaşacak ve tanrı’nın son tenâsühü, bir cenkçi, muharip şeklinde tezâhür edecektir. bu muharip, *sambla dîb (kumlu ada)’*de, ârif ve namlı bir aileden dünyaya gelecek. babasının adı *‘vişnuyasa (Allah’ın kulu: abdullah)’*, anasının adı *‘somti (emîn olunan kişi: âmine)’* olacaktır.” (vişnu puran, xxıv.)

1- kumlu bir adada zuhur edecek diyor arabistanın kumlarla dolu olduğu biliniyor.

2- namlı bir ailede doğacak diyor peygamber efendimizin sallallahu aleyhi vesellem ailesi namlı idi.
3- babasının adı vişnuyasa yani allahın kulu olacak diyor peygamber efendimizin sallallahu aleyhi vesellem babasının adı abdullahtır ki abdullah allahın kulu demektir.
4- annesinin adı somti olacak yani emin olunan kişi olacak diyor peygamber efendimizin sallallahu aleyhi vesellem annesinin adı amine olup emin olunan demektir.

Bunun gibi çokca müjde var uzak doğu kutsal kitaplarında lakin uzamasın diye bunu tek kafi gördük.

İNCİLDEKİ TAŞ İŞARETİ

"kutsal yazılarda şu sözleri hiç okumadınızmı? 'yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu. rabbin işidir bu, gözümüzde harika bir iş!' bu nedenle size şunu söyleyeyim, tanrı'nın egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek. bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek."(Matta bab 21, ayet 43)

cümlelerde geçen **"taş"** şüphesiz peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem olup, allah'ın mülkünün verileceği vaat edilenler de islam ümmetidir.

TAŞTAN KASIT İSA ALEYHİSSELAMDIR DEMELERİ VE BUNA CEVAP

hristiyan bilginlerinin **"taşı"** hz. isa aleyhisselamın kendisine yormaya yeltenmeleri de şu yönlerden boşunadır:
a. bu taşla kastedilen zatın -haşa- allah'ın oğlu olduğunu iddia ettikleri isa aleyhisselamdan başka olacağı, sözün gelişinden kesin olarak anlaşılır.
b. onların iddialarına göre isa aleyhisselam yahudilerin ellerinde öldürülmüştür. bu durumda taşın üstüne düşenlerin parçalanması ve altında kalanların ezilip helak olması nerde kalmış diye sorulmaz mı?
c. isa aleyhisselam yuhanna incili bab12, ayet 47'de;"ve bir adam sözlerimi işitip tutmazsa ona ben hükmetmem; çünkü bu dünyaya hükmetmeye gelmedim; ancak dünyayı kurtarmaya geldim..." demiştir. bu ise "taş" olma vasfına kesin olarak zıttır. çünkü incil ayetinin ifadesine göre: taş; kimin üstüne düşerse onu ezip toz edecek ve taşın üstüne düşenler de paramparça olacaktır.
ç. zebur'da o taşın baş köşe olmasına şaşıldığı: "...ve o gözlerimizde şaşılacak iştir." cümlesiyle ifade edilmiştir. hristiyanların iddia ettiklerine göre davud aleyhisselam, isa aleyhisselamı o kadar sayardı ki onun -hâşâ- allah olduğuna inanacak dereceye varırdı. bu halde isa aleyhisselamın başköşe olmasına şaşmasını gerektirecek ne olabilir? demek bu, isa aleyhisselamdan başka birisi olmalı ve onun peygamber olması şaşılacak bir şey olmalıdır. bu ise şudur: israiloğullarının hazreti hacer'den doğmamaları ve bu soydan gelmemeleri sebebiyle ismailoğullarını kendilerine denk tutmaması ve esasen o zamanlarda ismail aleyhisselamın soyundan hiç bir peygamber gelmemiş olması, oldukça şaşkınlık sebebi olabilir.
d.peygamberimizin sallallahu aleyhi vesellem şu hadisi, o taşın bizzat kendisi olduğunu bildirmiştir: "benimle peygamberlerin temsili bir köşke benzer ki; çok güzel yapılmış, fakat bir tuğlası bırakılmıştır. köşke bakanlar güzelliğine hayret ediyorlar, ancak bu tuğlanın yerini boş buluyorlar. işte o köşk benimle tamamlanıyor, peygamberlik benimle sona eriyor.''(sahihu'l-buhari, ıv, 162- 163)

PEYGAMBERİNİZİN MUCİZELERİNİ GÖRMEDİM NEDEN MÜSLÜMAN OLAYIM ? DİYENLERE CEVAP

bilindiği gibi Hazreti Peygamberin sallallahu aleyhi vesellem mucizelerinden birisi de Gaibden Haber vermesidir. Biz işte bununla bu bahaneye cevab vereceğiz. Peygamber efendimizin sallallahu aleyhi vesellem gelecekte olacak olaylar hakkında buyurduğu şeyler :

1- bir gün Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

“Öyle bir zaman gelecek ki okumaya meraklı kurrâ çoğalacak; fakihler (dîni anlayıp yaşayan âlimler) ise azalacak ve bu sûretle ilim çekilip alınacak ve herc (kargaşa ve anarşi) çoğalacak!” buyurmuşlardı.
Ashâb-ı kirâm:
“–Herc nedir ey Allâh’ın Rasûlü?” diye sorunca şöyle buyurdular:
“–Birbirinizi öldürmenizdir.
Daha sonra öyle bir zaman gelecek ki insanlar Kur’ân okuyacaklar, okudukları boğazlarından aşağıya geçmeyecek (yani kalplerine tesir etmeyip tatbikāta geçirilmeyecek).
Ondan sonra öyle bir zaman gelecek ki münâfık, kâfir ve müşrik, mü’minle Allah hakkında mü’minin söylediği sözler gibisini söyleyerek tartışacak!” (Hâkim, Müstedrek, IV, 504/8412. Krş. Buhârî, İlim, 24)

bu hadisi şerif aynen bugün çıkmıştır bugün çok hafız ve kuranı ezbere bilen var ama dini yaşayan yok denecek kadar az, yine aynı şekilde dini tartışmalar yapılıyor.

2- Bir gün Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz:
“–Nefsimi kudret elinde tutan Allâh’a yemin olsun, insanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, kâtil niçin öldürdüğünü, maktûl de niçin öldürüldüğünü bilemeyecek.” buyurmuşlardı. (Müslim, Fiten, 55)

Bu hadisi şerifte aynı şekilde çıkmıştır bu konuda haberlere bakılabilir görülecektir ki adam adamı durduk yere öldürüyor öldürme nedenini de bilmiyor.

3- Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:
“Canımı kudretiyle elinde tutan Allâh’a yemin ederim ki, bir adam bir kabrin yanından geçerken kendini o kabrin üzerine atıp; «Âh! Keşke şu kabirde yatanın yerinde ben olsaydım!» diye kendini yerden yere vurmadıkça dünya hayatı son bulmayacaktır. O kimse dindarlığı sebebiyle değil, başına gelen belâlar yüzünden böyle davranacaktır.” (Buhârî, Fiten, 22; Müslim, Fiten, 54)

Bu hadisi şerifte aynen çıkmıştır.

4- Allah Rasûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:
“Zaman yakınlaşmadıkça kıyâmet kopmaz! Bu yakınlaşma öyle olur ki, bir yıl bir ay gibi, ay bir hafta gibi, hafta da bir gün gibi, gün saat gibi, saat de saman alevi gibi veya kibritin tutuşup hemen sönmesi gibi (kısa) olur.” (Tirmizî, Zühd, 24/2332)

Bu hadisi şerifte aynı şekilde çıkmıştır.

5- Nebiyy-i Ekrem -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:
“Kıyâmetten önce husûsî selâm zuhûr eder. (Kişi sadece tanıdıklarına selâm verir veya bir cemaatin yanına gelince oradaki belli kişilere selâm verir.) Ticaret iyice yayılır; hattâ kadın, ticaret hususunda kocasına yardım eder. Akrabalarla bağlar kesilir, yalan şahitlik zuhûr eder, hak üzere şahitlik yapılmayıp gizlenir ve (dünyevî ilimlerin yaygınlaşması sebebiyle) kalem zuhûr eder, (insanlar dînî ilimlerde câhil, dünyevî ilimlerde âlim olurlar).” (Ahmed, I, 407, 419; Hâkim, IV, 110/7043)

“Kıyâmet alâmetlerinden biri de kişinin sadece tanıdığı kimseye selâm vermesidir.” (Ahmed, I, 405. Krş. Abdürrazzak, Musannef, III, 154)

Bu hadisi şeriflerde aynı şekilde çıkmıştır kadınlar çalışıyor kocalarına yardım ediyor, sadece tanıdıklarına insanlar selâm veriyor, dünyevi ilimlere insanlar koşuyor , akraba bağları da sağlam değil hatta kesik çoğu insanlarda.

6- Allah Rasûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:
“…İnsanlar yük sek binalar yapma yarışına girmedikçe kıyâmet kopmayacaktır…” (Buhârî, Fiten, 25)

Bu Hadisi şerifte çıkmıştır binalar yapılıyor bazı binalar yüz katlı bile oluyor.

7- Muhammed b. Şîrîn der ki: Ebû Hureyre’nin yanındayken adamın biri ona ne olduğunu anlamadığım bir şey sordu. Ebu Hureyre: "Allahu Ekber!" dedikten sonra şöyle devam etti: "İki kişi bunu bana sordu, bu da üçüncüsü

Resûlullah'ın **(sallallahu aleyhi vesellem):** *«Bazı insanlarda sorular o kadar çoğalacak ki sonunda: "Allah mahlukatı yarattı. Peki, Allah'ı kim yarattı?" demeye başlayacaklardır»* buyurduğunu işittim."

Ibn Şîrîn der ki: "Ebû Hureyre'nin yarındayken adamın biri ona ne olduğunu anlamadığım bir şey sordu..." Sonrasında ravi bir öncekinin aynısını zikreder. Müslim, ***Sahîh*6e*** Eyyûb kanalıyla İbn Sîrîn'den rivayet etmiştir.

Başka bir yolla "Abdurrezzâk — Ma'mer" kanalıyla da rivayet edilmiştir. Bu rivayette ise Ma^mer şöyle der: Başka bir adam ise bunu rivayet ederken, Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi vesellem) ***"Her şeyden önce Allah vardı. Her şeyi Allah yarattı. Her şeyden sonra da Allah olacaktır, deyin"*** buyurduğunu zikretmiştir.
(delailun nubuvve, cilt 5, Sayfa 337-338, imam beyhaki, ocak yayınları)

Şüphesiz bu hadisi şerifte çıkmıştır.

Şimdi bahane üretip mucizelerini ben görmedim neden müslüman olmayım diyene soruyoruz ;
Hani Peygamber efendimizin sallallahu aleyhi vesellem mucizelerini görmemiştin ? evet İslam hak dindir.

EK BÖLÜMÜN KAYNAKLARI :

(1) incil,s. 77, gerçeği karen arınstrong
(2) e. p. sanders, the historical figure of jesus, s. 63
(3) paula fredriksen, from jesus to christ, the origins of the new testament, ımages of jesus, second edition, yale university press, s. 3
(4) marcus j. borg, the historical study of jesus and christian origins, s. 144. john dominic crossan, the birth of christianity, discovering what happened in the years immediately after the execution of jesus, harper-sanfransisco, 1998, s. 140
(5) paula fredriksen, from jesus to christ, the origins of the new testament, ımages of jesus, s. 5
(6) time, 8 nisan 1996
(7) Cevab veremedi, sayfa 44-45
(8) hadislerle islam, c. 1,64, diyanet işleri başkanlığı
(9) Kelam terimleri sözlüğü,sayfa 318
(10) kudüs tarihi faziletleri ve âlimleri , s. 184-185-186- 187, prof. dr. recep dikici
(11) Cevab veremedi, sayfa 168
(12) neden İslam doğru din?, Ahkam Medresesi Kurucu Müderrisi Mehmet YALÇIN Hoca Efendi
(13) izharul hak, c. 2,s. 199- 200, rahmetullah el hindi
(14) izharul hak,c.2,s. 200-201-202, rahmetullah el hindi
(15) Natanel ben feyyûmî, bustânu’l-ukûl, 115.



Vehhabilere cevaplar bulacağınız bu kitapta tevessül , ölülere Kuran okumak, teberrük ,Vehhabi/Selefilerin bidat ehli oluşu , İslamın hak din oluşu gibi sorulara cevap bulacaksınız. kitabın 10. Sayfasında şöyle geçmektedir : '' Suudi Arabistan Prensi , Prens Selman Washington posta konuştu ve vehhabiliği ABD istediği için küresel çapta yaydıklarını söyledi. Bu açıkça Vehhabi/Selefiliğin bir İngiliz projesi olduğunun itirafıdır. Bu durumda Hakikat kitabevinden çıkan İngiliz casusunun itirafları eserininde doğruluğu ispatlanmış oluyor çünkü bu kitaba göre vehhabilik İngilizlerin projesidir. İngiliz casusunun itirafları adlı eserin 73. Sayfasında İngiliz casusunun şunu söylediği yazıyor ; 'Londrada bir ay daha kaldıktan sonra, tekrar Necdli Muhammed ile görüşmek üzere, Iraka gitmek için nazırlıktan emr aldım.' Bütün bunlar açıkça Selefi/Vehhabiliğin bir İngiliz projesi olduğunu gösteriyor.''